



A9-0357/2023

13.11.2023

POROČILO

o trenutnem stanju izvajanja skupne ribiške politike in obetih za prihodnost
(2021/2169(INI))

Odbor za ribištvo

Poročevalec: Gabriel Mato

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	33
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	36
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU.....	37

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o trenutnem stanju izvajanja skupne ribiške politike in obetih za prihodnost (2021/2169(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), zlasti členov 3, 4, 5, 11, 13, 38, 39, 43 in 349,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki¹,
- ob upoštevanju Direktive 2014/89/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje (direktiva o pomorskem prostorskem načrtovanju)²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2012 o malem priobalnem in obrtnem ribolovu ter reformi skupne ribiške politike³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. januarja 2021 na temo Več rib v morju? Ukrepi za spodbujanje obnove staležev nad raven največjega trajnostnega donosa, vključno z območji obnove ribjih staležev in morskimi zavarovanimi območji⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2021 o uresničitvi ciljev v zvezi z obveznostjo iztovarjanja v skladu s členom 15 skupne ribiške politike⁵,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. junija 2021 o strategiji EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja⁶,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. septembra 2021 o ribištvu v prihodnosti: privabljanje nove generacije delavcev v ribiško industrijo in ustvarjanje delovnih mest v obalnih skupnostih⁷,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2021 o strategiji „od vil do vilic“ za pravičen, zdrav in okolju prijazen prehranski sistem⁸,

¹ [UL L 354, 28.12.2013, str. 22.](#)

² [UL L 257, 28.8.2014, str. 135.](#)

³ [UL C 419, 16.12.2015, str. 167.](#)

⁴ [UL C 456, 10.11.2021, str. 129.](#)

⁵ [UL C 15, 12.1.2022, str. 9.](#)

⁶ [UL C 67, 8.2.2022, str. 25.](#)

⁷ [UL C 117, 11.3.2022, str. 67.](#)

⁸ [UL C 184, 5.5.2022, str. 2.](#)

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2022 o prihodnosti ribištva v Rokavskem prelivu, Severnem morju, Irskem morju in Atlantskem oceanu glede na izstop Združenega kraljestva iz EU⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2022 o izvajanju člena 17 uredbe o skupni ribiški politiki¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 19. januarja 2023 o položaju malega ribolova v EU in obeh za prihodnost¹¹,
- ob upoštevanju resolucije Sveta z dne 3. novembra 1976 o nekaterih zunanjih vidikih ustanovitve ribolovne cone v Skupnosti, ki bi se razprostirala na 200 miljah, z učinkom od 1. januarja 1977¹² (Haaška resolucija iz leta 1976), in zlasti Priloge VII k Resoluciji,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 10. oktobra 2007 z naslovom Celostna pomorska politika za Evropsko unijo (COM(2007)0575),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2020 z naslovom Strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030: Vračanje narave v naša življenja (COM(2020)0380),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. februarja 2023 z naslovom Skupna ribiška politika danes in jutri: pakt za ribištvo in oceane za trajnostno, na znanosti temelječe, inovativno in vključujoče upravljanje ribištva (COM(2023)0103),
- ob upoštevanju poročila Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (STECF) z dne 26. septembra 2019 z naslovom *Social data in the EU fisheries sector* (Socialni podatki v ribiškem sektorju EU) (STECF 19-03),
- ob upoštevanju poročila odbora STECF z dne 10. decembra 2020 z naslovom *Social dimension of the CFP* (Socialna razsežnost skupne ribiške politike) (STECF 20-14),
- ob upoštevanju študije Odbora za ribištvo iz julija 2021 z naslovom *Impacts of the COVID-19 pandemic on EU fisheries and aquaculture* (Vpliv pandemije covid-19 na ribištvo in akvakulturo v EU),
- ob upoštevanju poročila odbora STECF z dne 8. decembra 2021 z naslovom *The 2021 Annual Economic Report on the EU Fishing Fleet* (Letno gospodarsko poročilo o ribiški floti EU za leto 2021) (STECF 21-08),
- ob upoštevanju dokumenta o pomorskem gospodarstvu št. 8/2020 z dne 9. marca 2021 z naslovom *The EU fishing fleet 2020: Trends and economic results* (Ribiška flota EU v letu 2020: Trendi in gospodarski rezultati), ki ga je pripravil Generalni direktorat Komisije za pomorske zadeve in ribištvo,

⁹ [UL C 434, 15.11.2022, str. 2.](#)

¹⁰ [UL C 493, 27.12.2022, str. 62.](#)

¹¹ [UL C 214, 16.6.2023, str. 150.](#)

¹² [UL C 105, 7.5.1981, str. 1.](#)

- ob upoštevanju poročila Evropske izvajalske agencije za podnebje, infrastrukturo in okolje z dne 7. oktobra 2022 z naslovom *Climate change and the common fisheries policy* (Podnebne spremembe in skupna ribiška politika)¹³,
 - ob upoštevanju poročila Svetovne banke iz leta 2017 z naslovom *The sunken billions revisited: Progress and Challenges in Global Marine Fisheries* (Ponovni pregled potopljenih milijard: napredek in izzivi v svetovnem morskem ribištvu),
 - ob upoštevanju mnenja galicijskega sveta za ribištvo z dne 8. februarja 2022 o pregledu skupne ribiške politike,
 - ob upoštevanju člena 54 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A9-0357/2023),
- A. ker glede na to, da je Evropski parlament že izrazil svoje stališče o več posebnostih skupne ribiške politike, to poročilo temelji na prejšnjih sektorskih poročilih ter vsebuje splošno politično oceno delovanja skupne ribiške politike in razmislek o obetih za prihodnost, pri čemer je osredotočeno zlasti na ohranjanje živih morskih virov in upravljanje ribištva v okviru skupne ribiške politike;
- B. ker je treba v skladu s členom 39 PDEU na vseh področjih skupne ribiške politike, zlasti na področju ohranjanja morskih bioloških virov, med drugim poskrbeti za primerno življenjsko raven ribiške skupnosti in redno preskrbo (prehransko varnost); ker člen 11 PDEU določa tudi, da je treba „[z]ahtevne varstva okolja [...] vključevati v opredelitve in izvajanje politik in dejavnosti Unije, zlasti zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja“;
- C. ker je namen nove skupne ribiške politike zagotoviti, „da so ribolovne dejavnosti in dejavnosti ribogojstva okoljsko dolgoročno trajnostne in upravljane na način, ki je skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi“; ker skupna ribiška politika poleg tega vključuje cilj prispevati k „zanesljivi preskrbi s hrano“ ter so v njej navedeni cilji izvajanja „ekosistemsk[ega] pristop[a] k upravljanju ribištva, s čimer se zagotavlja, da se čim bolj zmanjšajo negativni vplivi ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem“, prispevanja „k primernemu življenjskemu standardu tistih, ki so odvisni od ribolovnih dejavnosti, pri čemer [se] upošteva[ta] obalno ribištvo in socio-ekonomsk[i] vidik[i]“ in spodbujanja „dejavnosti priobalnega ribolova, pri čemer [se] upošteva[jo] socio-ekonomsk[i] vidik[i]“;
- D. ker ohranitev izkoriščanih staležev in okoljski cilji skupne ribiške politike na splošno ne bi zadostovali za ugotovitev, da je skupna ribiška politika uspešna;
- E. ker je primerno, da se ohrani ravnovesje med tremi stebri trajnostnosti in odpravijo vrzeli v socialni razsežnosti skupne ribiške politike;

¹³ Evropska komisija, Evropska izvajalska agencija za podnebje, infrastrukturo in okolje, Bastardie, F., Feary, D., Kell, L., in drugi, *Climate change and the common fisheries policy – adaptation and building resilience to the effects of climate change on fisheries and reducing emissions of greenhouse gases from fishing: final report* (Podnebne spremembe in skupna ribiška politika: prilagajanje in krepitev odpornosti na učinke podnebnih sprememb na ribištvo in zmanjšanje emisij toplogrednih plinov iz ribolova: končno poročilo), Urad za publikacije Evropske unije, 2022.

- F. ker je treba s skupno ribiško politiko prispevati tudi k oskrbi trga EU s trajnostno hrano in zmanjšanju njegove odvisnosti od uvoza hrane;
- G. ker je prehranska varnost eden od ciljev trajnostnega razvoja; ker imajo ribje beljakovine izjemno strateško vrednost in so bistvene za prehransko varnost; ker se ribolov uvršča med sisteme z najmanjšim vplivom pri proizvodnji živalskih beljakovin;
- H. ker je Komisija potrebo po proizvodnji več hrane iz oceanov opredelila kot strateški cilj; ker je v poročilu znanstvene skupine na visoki ravni iz leta 2017, ki jo je imenoval takratni komisar Karmenu Vella, priporočilo, da je treba model odgovornega pridobivanja hrane iz oceanov z gojenjem in ulovom vključiti v splošne evropske in svetovne sistemske politične programe;
- I. ker je ribištvo EU strateški sektor za EU, ki zagotavlja znatno število neposrednih in posrednih delovnih mest na ribiških in obalnih območjih, ter ker pomaga zagotavljati prehransko varnost in ohranjati trajnostno gospodarstvo, saj povezuje zaposlovanje in preživljanje ljudi z ozemljem in ohranjanjem kulturne tradicije;
- J. ker ribištvo ustvarja delovna mesta tako na morju kot na kopnem; ker nekatere regije lokalno iztovarjanje potrebujejo za uspešno delovanje številnih podjetij in ohranjanje živih obalnih skupnosti;
- K. ker imajo proizvajalci hrane iz vodnega življa in povezane industrije pomembno vlogo za družbo in skupnosti, ki jih podpirajo;
- L. ker ribolov nepogrešljivo prispeva k prehranski varnosti v EU;
- M. ker bi morala imeti cilja glede preskrbe s hrano iz ribištva EU in primerne življenjskega standarda pomembnejšo vlogo v postopku odločanja;
- N. ker je zdrav evropski ribiški sektor bistven za zmanjšanje odvisnosti od tretjih držav, kot je Kitajska, pri preskrbi EU s hrano;
- O. ker je treba v mednarodnih pogajanjih pod okriljem Organizacije združenih narodov oceane priznati kot skupno dobro človeštva;
- P. ker bi morala EU spodbujati cilje skupne ribiške politike na mednarodni ravni, vzpostaviti enake konkurenčne pogoje ter sodelovati s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, da bi se na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih spoznanj izboljšala skladnost z mednarodnimi pravili, vključno z ukrepi za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;
- Q. ker je treba oblikovati politiko upravljanja ribolovnih virov, ki bi podpirala skupni dostop do ribolovnih virov, temeljila predvsem na njihovih bioloških vidikih in imela obliko sistema soupravljanja ribištva, v katerem bi se upoštevali posebni pogoji ribolovnih virov in zadevnih morskih območij, z učinkovitim vključevanjem zaposlenih v tem sektorju;

- R. ker Komisija v svojem sporočilu z naslovom Skupna ribiška politika danes in jutri: pakt za ribištvo in oceane za trajnostno, na znanosti temelječe, inovativno in vključujoče upravljanje ribištva predlaga, naj se skupna ribiška politika izvaja bolje, ne pa revidira;
- S. ker sta se Evropski parlament in Svet pri sprejemanju zaporednih regionalnih večletnih načrtov, pri čemer je bil prvi sprejet leta 2016, odločila, da bosta zahtevala uporabo ravni ribolovne umrljivosti na podlagi največjega trajnostnega donosa samo za glavne ciljne staleže; ker je v teh načrtih predvidena tudi potrebna dodatna prožnost v zvezi s temi referenčnimi ravnmi umrljivosti, zlasti zaradi upoštevanja interakcije med staleži in ribištvom (učinki vrst, ki omejujejo ribolov); ker se je zakonodajalec v večletnem načrtu za zahodno Sredozemsko morje poleg tega odločil, da rok za uporabo ravni ribolovne umrljivosti na podlagi največjega trajnostnega donosa preloži na leto 2025;
- T. ker znanstveniki priznavajo, da je doseganje največjega trajnostnega donosa za vse staleže hkrati v praksi nemogoče;
- U. ker se zdravje ribjih staležev v vodah EU razlikuje;
- V. ker so ukrepi za upravljanje ribištva, ki so bili sprejeti v okviru skupne ribiške politike, že obrodili sadove, saj se število ribjih staležev, ki se izkoriščajo na trajnostni ravni, povečuje, kar omogoča večji donos staležev, ki so bili prekomerno izkoriščani;
- W. ker Unija do roka leta 2020 ni dosegle stopnje izkoriščanja največjega trajnostnega donosa za vse staleže; ker je bil kljub temu dosežen precejšen napredek pri doseganju cilja največjega trajnostnega donosa, zlasti v severovzhodnem Atlantiku in Baltskem morju, kjer je bilo leta 2020 99 % iztovarjanj, ki jih upravlja izključno EU in za katere je bilo na voljo znanstveno mnenje, iz „trajnostno upravljanih staležev“;
- X. ker se je EU zavezala, da bo uresničila Agendo 2030 OZN, ki vključuje cilj trajnostnega razvoja 14: ohranjati in trajnostno izkoriščati oceane, morja in morske vire za trajnostni razvoj;
- Y. ker je pregled skupne ribiške politike iz leta 2013 privedel do korenite spremembe paradigme v večdesetletnem upravljanju ribištva z zahtevo, da je treba celoten ulov, zlasti ulov vrst, za katere ni kvot, ali podmernih rib, obdržati na krovu plovil in iztovoriti; ker pa se zdi, da je to orodje, ki naj bi prispevalo k uresničevanju cilja postopne odprave zavržkov neželenega ulova v ribištvu, postalo cilj sam po sebi;
- Z. ker so zaradi obveznosti iztovarjanja številne vrste mešanega ribolova nedobičkonosne, zlasti zato, ker morajo ribiči na krovu sortirati in skladiščiti ribe nizke vrednosti ali ribe, po katerih ni povpraševanja, s čimer se poveča obseg dela, skrajša čas počitka in zmanjša prostor za skladiščenje na krovu; ker bi lahko imela obveznost iztovarjanja za posledico tudi nezadostno izkoriščanje zakonitih ribolovnih možnosti za nekatere staleže, saj morajo plovila ustaviti vse ribolovne dejavnosti, ko je njihova kvota za en stalež (vrsto, ki omejuje ribolov) izčrpana;
- AA. ker se raven neželenega ulova med različnimi vrstami ribolova zelo razlikuje; ker je izvajanje raznih prožnosti, predvidenih v členu 15 osnovne uredbe o skupni ribiški politiki, privedlo do številnih zapletenih, nenehno spreminjajočih se in neobvladljivih sklopov odstopanj od obveznosti iztovarjanja;

- AB. ker so se najuspešnejše politike za zmanjšanje in odpravo zavržkov po svetu izvajale s postopnimi pristopi, pri čemer se je politika razvijala z učenjem iz izkušenj;
- AC. ker so za trajnostni ribolov, ki prinaša tudi dober donos, potrebne nove tehnike s selektivnim ribolovnim orodjem;
- AD. ker sta skupna ribiška politika in uredba o tehničnih ukrepih tesno povezani ter je zato potreben tudi pregled te uredbe, da se olajša odobritev inovativnega orodja;
- AE. ker bi bilo treba število celotnih dovoljenih ulovov prilagoditi tistim, ki so potrebni za upravljanje ribištva kot celote; ker je Mednarodni svet za raziskovanje morja (ICES) navedel, da bi lahko številne celotne dovoljene ulove odpravili iz sistema EU, ne da bi s tem ogrozili splošno upravljanje ribolovnih virov¹⁴;
- AF. ker načelo relativne stabilnosti, ki je bilo prvič določeno v osnovni uredbi o skupni ribiški politiki iz leta 1982 in se izvaja na podlagi uredbe o celotnih dovoljenih ulovih in kvotah iz leta 1983, določa razdelitveni ključ celotnega dovoljenega ulova po državah članicah na podlagi načel o dodelitvi preteklih ulovov (1973–1978), kot so določena v haaških preferencah iz leta 1976;
- AG. ker je relativna stabilnost zelo pomembna za predvidljivost in kontinuiteto ribiške flote v Evropski uniji;
- AH. ker brexit vpliva na porazdelitev ribolovnih pravic v EU in ima socialno-ekonomski učinek;
- AI. ker mora EU uresničiti cilje Pariškega sporazuma glede boja proti podnebnim spremembam in dosege podnebne nevtralnosti do leta 2050 ter izpolniti zaveze v zvezi z Mednarodno pomorsko organizacijo (IMO), hkrati pa ustvarjati delovna mesta in trajnostno rast na način, ki ne ogroža proizvodnje hrane, preskrbe s hrano in prehranske varnosti;
- AJ. ker so ribiška plovila med vsemi pomorskimi plovili najpogosteje udeležena v nesrečah, čeprav ribolov ni dejavnost, ki bi povzročala največ nesreč; ker je bilo leta 2018 v primerjavi s prejšnjim letom zabeleženo 40-odstotno povečanje števila incidentov, v katere so bila vpletena ribiška plovila;
- AK. ker se kljub temu število incidentov zmanjšuje, pri čemer je velika večina incidentov posledica človeške napake (62,4 %), drugi najpogostejši vzrok zanje (23,2 %) pa so okvare v sistemih ali opremi; ker so trije najpogosteje navedeni dejavniki, ki prispevajo k nezgodam na ribiških plovilih in so povezani s človeškimi dejavnostmi, pomanjkanje ozaveščenosti o varnosti, pomanjkanje znanja in neustrezne delovne metode osebja na krovu; ker vseh teh dejavnikov ni mogoče obravnavati ločeno od dobičkonosnosti ribiškega sektorja, za katero je treba poskrbeti, da bo lahko še naprej vlagal v varne delovne pogoje;

¹⁴ ICES (2018), *EU request for ICES to provide advice on a revision of the contribution of TACs to fisheries management and stock conservation. ICES Special Request Advice, Northeast Atlantic ecoregions* (Zahteva EU za svet ICES, naj svetuje glede revizije prispevka celotnih dovoljenih ulovov k upravljanju ribištva in ohranjanju staležev. Posebna zahteva za izdajo mnenja sveta ICES, ekoregije severovzhodnega Atlantika), sr.2018.15. Objavljeno 20. septembra 2018, <https://doi.org/10.17895/ices.pub.4531>.

- AL. ker v ribiškem sektorju vsako leto po svetu umre 32.000 ljudi, na tisoče pa je žrtev nesreč; ker so se poleg tega v zadnjih letih skrb zbujujoče povečale poklicne bolezni med tistimi, ki se ukvarjajo s to zahtevno dejavnostjo, kar so izpostavile tudi poklicne organizacije;
- AM. ker je ribolov naporen poklic, ki resno ogroža zdravje in varnost oseb, ki ga opravljajo; ker je Mednarodna organizacija dela to težavo priznala v konvenciji iz leta 2007 ter države, ki so jo ratificirale, pozvala, naj poskrbijo za varne in zdrave delovne pogoje v tem sektorju; ker je dobro počutje delavcev na krovu ribiških plovil bistveno za prihodnost te industrije;
- AN. ker bi bilo treba poudariti, da imajo dejavnosti pomorskega ribištva pomembno vlogo pri izboljšanju življenjskega standarda ribiških skupnosti;
- AO. ker Evropski sklad za pomorstvo, ribištvo in akvakulturo (ESPRA) ponuja finančno podporo za prehod na bolj trajnostni ribolov, med drugim podporo za povečanje energijske učinkovitosti ribiških plovil ali za inovacije v zvezi z ribolovnim orodjem z majhnim vplivom;
- AP. ker pa ta podpora ni dovolj; ker omejitve ribolovne zmogljivosti ter majhne rezerve, ki jih imajo nekatere države članice v okviru svojih nacionalnih zgornjih meja, ne omogočajo izboljšanja varnosti ter delovnih in življenjskih pogojev na ribiških plovilih; ker je v zvezi z novimi brezogljničnimi pogonskimi sistemi potrebnega več prostora na krovu kot pri tradicionalnih motorjih in rezervoarjih za gorivo;
- AQ. ker je v osnovni uredbi o skupni ribiški politiki določeno, da je treba večletne načrte sprejeti prednostno; ker je ta pristop nedvomno prispeval k boljšemu upravljanju virov in relativni gotovosti za sektor;
- AR. ker se nekateri staleži selijo med morskimi območji, zajetimi v različnih regionalnih večletnih načrtih, in so zato potrebni dosledni ukrepi na celotnem območju njihove razširjenosti;
- AS. ker se skupna ribiška politika še ne izvaja v celoti in se nekateri njeni ukrepi, kot je določitev območij obnove ribjih staležev, ne uporabljajo;
- AT. ker regionalizacija ponuja edinstveno priložnost, da se prepreči mikroupravljanje iz Bruslja ter da se postopek odločanja prilagodi regionalnim in lokalnim posebnostim, tradicionalnim strukturam (kot so ribiška združenja „cofradías“) in posebnim dejavnostim (kot sta ribolov, ki se izvaja brez plovila, in nabiranje školjk);
- AU. ker sta zgodnje in učinkovito posvetovanje z zadevnimi sektorji ter sodelovanje z njimi bistvena za dobro, delujočo, pravično, dobro sprejeto in uspešno zakonodajo ter njeno izvajanje in skladnost z njo; ker je v zvezi s tem vloga svetovalnih svetov bistvena, njihovo svetovanje pa je temeljnega pomena v postopku odločanja;
- AV. ker se lahko svetovalni sveti razvijejo v osrednje organe pri upravljanju ali soupravljanju, ki temelji na rezultatih;
- AW. ker Komisija sicer redno objavlja naknadne analize o gospodarskem položaju ribiških flot EU, vendar njene pobude za strategije ali zakonodajo v zvezi z upravljanjem ribištva pogosto nimajo ustrezne predhodne socialno-ekonomske ocene;

- AX. ker znanost, izkušnje ribičev in popolne ocene učinka zagotavljajo objektivno podlago za odločanje, odločitve, ki na njih temeljijo, pa so trdnejše in jih zadevni sektorji lažje sprejmejo;
- AY. ker sta ribištvo in akvakultura razmeroma majhna gospodarska sektorja, vendar sta zaradi svoje socialno-ekonomske vloge in vloge pri prehranski varnosti strateškega pomena, kot se je pokazalo med pandemijo covid-19 in nedavnimi mednarodnimi geopolitičnimi dogodki;
- AZ. ker strategija EU za biotsko raznovrstnost do leta 2030 vključuje cilj za zmanjšanje negativnih vplivov ribištva in dejavnosti pridobivanja na občutljive morske habitate in vrste, vključno z morskim dnom, da bi dosegli dobro okoljsko stanje;
- BA. ker cilji strategije EU za biotsko raznovrstnost vključujejo zmanjšanje prilova vrst na raven, ki omogoča njihovo obnovo in ohranjanje;
- BB. ker se izključno rastlinski proizvodi že tržijo na notranjem trgu pod trgovskim imenom „ribe“ ali kot različne vrste rib;
- BC. ker imajo mali in obrtniški ribiči ter sektor lupinarjev strateško vlogo pri zanesljivi preskrbi s hrano in bistveno socialno-ekonomsko vlogo v številnih obalnih skupnostih;
- BD. ker ima mali ribolov, vključno z obrtniškim ribolovom, posebne značilnosti in izzive;
- BE. ker v skupni ribiški politiki in iz nje izhajajočih predpisih morda ne bodo ustrezno upoštewane posebne značilnosti malega in obrtniškega ribolova ter v teh primerih morda ne bodo omogočali pravega, zadostnega ali potrebnega odziva na več težav, s katerimi se zdaj srečujeta navedeni vrsti ribolova;
- BF. ker poklicne pomorske dejavnosti na splošno veljajo za zelo tvegane in nevarne, zlasti ribolov, pri čemer je 85 % plovil EU malih priobalnih plovil (s skupno dolžino manj kot 12 metrov) in so zato izpostavljena še večjim tveganjem zaradi slabih vremenskih razmer in zaradi dejavnosti blizu obale;
- BG. ker imajo poleg tega plovila za mali priobalni ribolov več težav pri zagotavljanju zaščitnih prostorov in izboljšanju delovnih pogojev, pri čemer so tveganja povezana tudi z višjo starostjo velikega dela flote;
- BH. ker je bil poleg tega zaradi nedavnih izzivov, kot so brexit, pandemija covid-19 in ruska vojaška agresija proti Ukrajini, močno prizadet zlasti mali ribolov;
- BI. ker je v uredbi o ESPRA „mali priobalni ribolov“ opredeljen kot ribolovne dejavnosti, ki se izvajajo z ribiškimi plovili za ribolov na morju in v celinskih vodah, katerih skupna dolžina znaša manj kot 12 metrov in ki ne uporabljajo vlečnega ribolovnega orodja, ali brez plovil, vključno z nabiranjem školjk; ker je to edina opredelitev malega priobalnega ribolova v zakonodaji EU;
- BJ. ker v številnih državah članicah in mednarodnih forumih temeljne značilnosti malega priobalnega ribolova presegajo opredelitev ESPRA, saj se uporablja vrsta dodatnih meril, vključno z dovoljenim orodjem, največjo dolžino plovila, močjo motorja, najdaljšim trajanjem ribolovnih potovanj, oddaljenostjo od pristanišča, v katerem lahko

delujejo, območjem delovanja, najdaljšim dovoljenim časom potovanja in lastništvom plovila;

- BK. ker je Svet odgovoren za določanje ribolovnih možnosti, ki se nato v skladu z načelom relativne stabilnosti dodelijo državam članicam; ker so v skladu z načelom subsidiarnosti države članice odgovorne za dodelitev ribolovnih možnosti različnim flotam;
- BL. ker v skladu s členom 17 skupne ribiške politike države članice pri dodeljevanju ribolovnih možnosti, ki so jim na voljo, uporabljajo pregledna in objektivna merila, tudi okoljska, socialna in ekonomska, ter si prizadevajo za zagotavljanje spodbud za ribiška plovila, ki uporabljajo selektivno ribolovno orodje ali ribolovne tehnike z manjšim vplivom na okolje;
- BM. ker se lahko sektorji v različnih državah zelo razlikujejo, zaradi česar enoten pristop za vse ni zaželen;
- BN. ker je po najnovejši oceni odbora STECF o socialni razsežnosti skupne ribiške politike le 16 od 23 obalnih držav članic odgovorilo na zahtevo Komisije, naj jo obvestijo o uporabljeni metodi dodelitve; ker je bilo več teh odgovorov le deloma uporabnih, saj so vsebovali le splošen opis nacionalne ribiške flote ali so zgolj poudarili njene predvidene dodelitve, „pregledna in objektivna“ merila pa niso bila opredeljena;
- BO. ker je Parlament ob različnih priložnostih pozval Komisijo in države članice, naj določijo namenske podporne ukrepe za sektor malega priobalnega ribolova;
- BP. ker ESPRA zagotavlja finančno podporo mladim ribičem, ki začenjajo ribolovno dejavnost, medtem ko ni kasnejšega jamstva za pridobitev ribolovnih možnosti;
- BQ. ker imajo organizacije proizvajalcev bistveno vlogo pri izvajanju in uveljavljanju ciljev skupne ribiške politike ter skupne ureditve trgov za ribištvo in akvakulturo;
- BR. ker so tudi druge tradicionalne strukture, kot so stanovske organizacije, bistveni akterji v prehranskih sistemih nekaterih držav članic, kjer delujejo kot neprofitni subjekti socialne ekonomije, ki zastopajo ribiški sektor, zlasti malo priobalno floto in nabiralce školjk, opravljajo naloge soupravljanja v korist morskega ribištva in delavcev v ribiškem sektorju ter opravljajo poslovne naloge, kot so trženje proizvodov ter svetovanje in upravljanje;
- BS. ker javno mnenje o ribiškem sektorju še vedno vključuje negativne stereotipe o vplivu ribolovne dejavnosti na morsko življenje, kljub prizadevanjem sektorja za izboljšanje trajnostnosti ribištva, uspehom, ki jih pri tem dosega, in njegovi stalni pripravljenosti, da to počne; ker to negativno mnenje vpliva na vzorce uživanja hrane iz vodnega življa in privlačnost delovnih mest v ribiškem sektorju EU, ki se prav tako srečuje z zelo velikim izzivom generacijske pomladitve;
- BT. ker je generacijska pomladitev odvisna od privlačnosti sektorja ter tega, da si mlajše generacije želijo delati v trajnostnih in dobičkonosnih sektorjih;
- BU. ker ribolov na splošno velja za tvegan poklic, pri čemer njegovo tveganost še stopnjujejo težavno delo na ribiških ladjah in nepredvidljivi prihodki; ker so to pomembni dejavniki nezanimanja mladih za ta poklic, kar ogroža generacijsko pomladitev v ribiškem sektorju in njegovo prihodnost kot celote;

- BV. ker je izboljšanje življenjskih in delovnih pogojev ter varnosti ribičev glavni socialni cilj, ki je bistven za privabljanje mladih in doseganje generacijske pomladitve;
- BW. ker se mladi, ki želijo kot ribiči ustanoviti svoje podjetje, srečujejo z velikimi ovirami;
- BX. ker so orodja skupne ribiške politike, ki lahko prispevajo k izboljšanju privlačnosti ribištva in akvakulture kot poklica, nezadostna;
- BY. ker v skupni ribiški politiki niso niti omenjene pomembne družbene skrbi, kot so podnebne spremembe, brexit, zeleni dogovor, energetska kriza, niti ni obravnavan vpliv vse večjega števila zaščitenih morskih območij, širitve območij za pridobivanje energije iz obnovljivih virov na morju in energetskega prehoda na prehransko varnost;
- BZ. ker se kljub temu večina držav članic in gospodarski partnerji EU v ribiški industriji pogosto sklicujejo na negotovo dohodkovno varnost ribolovnih dejavnosti v nekaterih sektorjih, zaradi česar je malo zanimanja mladih za ribištvo, ta trend pa se v zadnjih letih povečuje in povzroča dodatne težave pri ohranjanju dejavnosti, ki jih pestijo izgube delovnih mest, v obalnih skupnostih;
- CA. ker se kljub temu večina držav članic in gospodarskih partnerjev EU v ribiški industriji pogosto sklicuje na pomanjkanje zanimanja mladih za ribolov, kar je bilo prvič izpostavljeno že vsaj pred dvema desetletjema in kar povzroča dodatne težave v celotni industriji ter zastruje socialne probleme v obalnih skupnostih v celinski Evropi in v čezmorskih regijah;
- CB. ker je med delavci v ribiškem sektorju znatno število žensk, pri čemer so številne od njih zaposlene na kopnem, kjer, pogosto neformalno, podpirajo dejavnosti na morju, zlasti v primeru malega ribolova; ker vloga žensk kljub njihovem znatnemu prispevku k sektorju še vedno ni dovolj priznana;
- CC. ker boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu prispeva k enakim pogojem za lojalno konkurenco med EU in nekaterimi tujimi flotami z nižjimi socialnimi in okoljskimi standardi, ki bi lahko ogrozili konkurenčnost proizvajalcev EU pri prodaji njihovih proizvodov na trgu EU; ker pa enakih konkurenčnih pogojev ni mogoče zagotoviti zgolj z zakonodajo za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;
- CD. ker sta zaščita in spodbujanje modela EU glede trajnostnosti popolnoma združljiva z obrambo sektorjev EU ter bi morala biti tesno povezana z obrambo njihovih interesov;
- CE. ker imajo skupna podjetja s kapitalom EU pomembno vlogo pri razširjanju vrednot skupne ribiške politike in njenih ciljev glede trajnostnosti, pa tudi pri razvojnem sodelovanju s tretjimi državami, saj prispevajo k izboljšanju gospodarstva, delovnih pogojev in prehranske varnosti v državah, kjer imajo sedež;
- CF. ker je imelo ribištvo zelo pomembno vlogo v kampanji pred referendumom o članstvu Združenega kraljestva v Uniji leta 2016;
- CG. ker povečanje avtonomnih tarifnih kvot za tunove fileje koristi kitajski industriji, ki ne zagotavlja informacij o sledljivosti in se zanaša na subvencije;

- CH. ker se najbolj oddaljene regije srečujejo s posebnimi izzivi, povezanimi z njihovo oddaljenostjo, topografijo, majhnimi trgi in podnebjem, kot je navedeno v členu 349 PDEU; ker so posebne značilnosti ribištva v najbolj oddaljenih regijah v skupni ribiški politiki premalo upoštevane;
- CI. ker je obrtniški ribolov v najbolj oddaljenih regijah pomembna gospodarska gonilna sila, vir prehranske suverenosti in tradicionalna dejavnost, ki je del kulture teh ozemelj ter ustvarja delovna mesta na morju in v predelovalnem sektorju ter prispeva k dinamiki turistične industrije, ki je pomembno gibalno gospodarstva teh regij;
- CJ. ker bi za zagotovitev preživetja ribiškega sektorja v najbolj oddaljenih regijah ter v skladu z načeli glede različnega obravnavanja majhnih otokov in ozemelj v okviru cilja trajnostnega razvoja 14 morale biti na podlagi člena 349 PDEU omogočeno, da se podpre prenovitev plovil za obrtniški ribolov v najbolj oddaljenih regijah, ki celoten ulov iztovarjajo v pristaniščih v najbolj oddaljenih regijah in prispevajo k lokalnemu trajnostnemu razvoju;
- CK. ker kazalniki za ugotavljanje, ali je ribolovna zmogljivost v ravnovesju z razpoložljivimi ribolovnimi možnostmi, niso prilagojeni značilnostim lokalnih flot v najbolj oddaljenih regijah;
- CL. ker je treba priznati in upoštevati posebne značilnosti in stalne strukturne omejitve najbolj oddaljenih regij; poudarja, da ima ribiški sektor pomembno vlogo za socialno-ekonomske razmere, zaposlovanje in spodbujanje ekonomske in socialne kohezije teh regij ter da obstaja potencial za rast zaposlovanja v trajnostnem modrem gospodarstvu; poudarja, da so zaradi geografske lege najbolj oddaljene regije v privilegiranem položaju pri spremljanju in nadzoru obalnih in oceanskih območij ter da bi ga bilo treba izkoristiti za prizadevanja EU v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;
- CM. ker so podnebne spremembe velik izziv za ohranjanje vodnih virov in za možnosti preživljanja gospodarskih subjektov, ki so odvisni od ribištva, v prihodnosti;
- CN. ker so ribiči žrtve podnebnih sprememb;
- CO. ker podnebne spremembe močno neposredno vplivajo na morske vrste, spreminjajo njihovo številčnost, raznovrstnost in selitvene vzorce ter vplivajo na njihovo prehrano, razvoj in razmnoževanje, pa tudi na odnose med vrstami; ker te spremembe vplivajo na skupno ribiško politiko in upravljanje voda EU;
- CP. ker sta odpornost in dobro zdravstveno stanje morskih ekosistemov bistvena za uravnavanje podnebja in ohranjanje ribjih staležev;
- CQ. ker sta ohranjanje in obnova modroogljičnih ekosistemov bistvena za odpornost obalnih skupnosti in ribiškega sektorja;

Splošni cilji skupne ribiške politike

1. želi spomniti, da je treba s skupno ribiško politiko omogočiti, da bodo ribolovne dejavnosti in dejavnosti akvakulture okoljsko dolgoročno trajnostne in upravljane na

način, ki je skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja in prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano; nadalje opozarja na člen 39 PDEU, ki določa, da je treba s skupno ribiško politiko zagotoviti redno preskrbo ter primerno življenjsko raven ribiških in akvakulturnih skupnosti;

2. obžaluje, da od leta 2014 pri izvajanju skupne ribiške politike niso dovolj upoštevani socialno-ekonomski vidiki, zanesljiva preskrba s hrano in ekosistemski pristop, ki so potrebni za omogočanje trajnostnega upravljanja staležev;
3. meni, da se posledični negativni učinki na ribiški sektor še stopnjujejo, saj so se pojavili novi izzivi brez primere, ki jih leta 2012, v času oblikovanja skupne ribiške politike, ni bilo mogoče predvideti, kot so brexit, pandemija covid-19 in energetska kriza; opozarja na resne posledice ruske vojaške agresije proti Ukrajini, ki negativno vpliva na področja, kot je pomorska varnost, kar povzroča motnje v ribolovnih dejavnostih, zlasti v Črnem morju zaradi plavajočih min, in izgubo biotske raznovrstnosti, ki se kaže zlasti v skrb zbujajočem povečanju umrljivosti kitov in delfinov v Črnem morju;
4. pozdravlja, da je EU hitro sprejela ukrepe za podporo in pomoč temu sektorju v težkih časih; vendar poudarja, da so kumulativni učinki teh razmer povzročili propad številnih flot in ogrozili dobičkonosnost več tisoč podjetij do te mere, da je ogroženo njihovo preživetje, kar bi lahko imelo uničujoče posledice za zaposlovanje in socialno kohezijo na obalnih območjih;
5. poudarja, da bo treba izvajanje skupne ribiške politike prilagoditi izzivu boja proti podnebnim spremembam, saj se je EU zavezala, da bo do leta 2050 postala podnebno nevtralna;
6. zato meni, da je treba še naprej izvajati skupno ribiško politiko ter jo po potrebi ustrezno reformirati in prilagoditi;
7. poudarja, da je morska hrana zelo kakovosten vir beljakovin in bistven del zdrave prehrane, ki ima na splošno manjši ogljični odtis kot hrana, proizvedena na kopnem; zato ugotavlja, da ima morska hrana strateško vrednost v okviru evropskega zelenega dogovora ter pri uresničevanju več ciljev trajnostnega razvoja, kot so cilj 2 o odpravi lakote, cilj 3 o zdravju in dobrem počutju, cilj 12 o odgovorni porabi in proizvodnji, cilj 13 o podnebnih ukrepih in cilj 14 o življenju v vodi;
8. meni, da je treba v okviru skupne ribiške politike enako spoštovati vse cilje politike; poudarja, da je treba v skupni ribiški politiki ohraniti ravnovesje med tremi stebri trajnostnosti; zato podpira krepitev socialno-ekonomske razsežnosti skupne ribiške politike in razsežnosti prehranske varnosti, odpravljanje vrzeli v njiju ter povečanje njune ambicioznosti, pa tudi polno uporabo ekosistemskega pristopa in doseganje enakih konkurenčnih pogojev na mednarodni ravni;
9. meni, da bi morali cilji ribiške politike vključevati zagotavljanje preskrbe prebivalstva z ribami kot del zagotavljanja prehranske varnosti in suverenosti, razvoj obalnih skupnosti, podpiranje in spodbujanje družbenega priznanja poklicev, povezanih z ribištvom, ter spodbujanje delovnih mest in izboljšanje življenjskih razmer ribičev;
10. poziva Komisijo, naj zato sistematično izvaja celovite predhodne in naknadne ocene učinka, vključno s socialno-ekonomskimi analizami, preden se predlagajo strategije ali

zakonodaja ali sprejmejo politične odločitve, pri čemer naj se posvetuje z vsemi deležniki, vključenimi v ribiški sektor;

11. ugotavlja, da so v osnovni uredbi o skupni ribiški politiki sicer poudarjeni okoljski in socialno-ekonomski cilji politike ter cilji politike na področju prehranske varnosti, vendar so v Uredbi (EU) 2016/2336 v zvezi z globokomorskimi staleži obravnavani izključno okoljski vidiki; meni, da bi morale v prihodnje vse uredbe, ki so podrejene osnovni uredbi, v celoti vključevati socialno-ekonomske vidike in vidike prehranske varnosti;
12. poziva Komisijo in Svet, naj pri oblikovanju politik namenita večjo pozornost pomenu, ki ga ima ribištvo pri prispevanju k prehranski varnosti s ponujanjem visokokakovostnih morskih proizvodov, zlasti v krizah, kot je pandemija covid-19, pa tudi pri prispevanju h gospodarski in socialni strukturi ter kulturni, turistični in gastronomski dediščini evropskih obalnih in otoških skupnosti;
13. poudarja strateško vlogo, ki jo imajo ribiči in proizvajalci v akvakulturi v prehranski vrednostni verigi in prehranski varnosti ter vlogo žensk kot ribičk, poveljnic plovil, popravljavk mrež, pomočnic na kopnem, izvajalk pakiranja itd., in njihovo potrebo po priznanju;
14. opozarja, da so vsa morja in oceani svetovno skupno dobro ter da so morski viri naravni javni vir, da so ribolovne dejavnosti in upravljanje sredstvo, ki temelji na teh virih, ter so del naše skupne dediščine, in da bi bilo treba te vire upravljati na podlagi zanesljivih znanstvenih mnenj na način, ki omogoča največje dolgoročne koristi za vso družbo;
15. meni, da bi bilo treba zgornjo mejo pomoči *de minimis* za podjetja za predelavo ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture uskladiti z isto shemo za podjetja za predelavo kmetijskih proizvodov, s čimer bi poskrbeli za skladnost in prehransko varnost; zato pozdravlja spremembe sheme pomoči *de minimis*, ki jih je v zvezi s tem sprejela Komisija;

Največji trajnostni donos

16. opozarja, da je cilj skupne ribiške politike med drugim „zagotoviti, da se pri izkoriščanju živih morskih bioloških virov populacije lovljenih vrst obnavljajo in ohranjajo nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos“, ter da se „stopnja izkoriščanja največjega trajnostnega donosa [...] za vse staleže doseže najpozneje do leta 2020“, za staleže, zajete v načrtu upravljanja za pridnene staleže v zahodnem Sredozemskem morju, pa do leta 2025; vendar poudarja, da upravljanja vrst, ki temelji na modelu največjega trajnostnega donosa, ni mogoče uporabljati za ribolov več vrst, niti pri ribolovu, ki je znanstveno dobro raziskan in dokumentiran;
17. meni, da je uvedba največjega trajnostnega donosa kot referenčne točke za upravljanje ribištva razlog za izboljšanje splošnega stanja ribjih staležev; opozarja, da si je ribiška industrija v letih uporabe skupne ribiške politike močno prizadevala za zmanjšanje ribolovnega pritiska do te mere, da se je leta 2020 skupna stopnja ribolovne umrljivosti (F/FMSY) v severovzhodnem Atlantiku znižala pod 1;
18. poudarja, da je bistveno nadaljevati in pospešiti prizadevanja za obnovo in ohranjanje ribjih staležev nad ravnmi največjega trajnostnega donosa, zlasti v Sredozemskem

morju, kjer stopnja F/FMSY ostaja nad 1, hkrati pa omogočiti, da se proizvedejo največje trajnostne količine morske hrane, da bi poskrbeli za zanesljivo preskrbo s hrano ter pozitivne socialne in gospodarske donose za ribiče in obalne skupnosti;

19. v zvezi s tem meni, da bi bilo treba cilj največjega trajnostnega donosa izvajati glede na dejansko stanje in ob upoštevanju socialno-ekonomskih razsežnosti ter razsežnosti sorazmernosti in prehranske varnosti, ki so zapisane v Pogodbi in kodeksu ravnanja Organizacije Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO);
20. poleg tega meni, da bi bilo treba največji trajnostni donos razviti kot del ekosistemskega modela, ki bo vključeval vse dejavnike, ki vplivajo na stanje staležev, med drugim interakcije med vrstami, globalno segrevanje in onesnaževanje, da se izčrpavanje staležev ne bi pripisovalo samo ribiškemu sektorju;
21. poziva Komisijo, naj po obsežnem posvetovanju z deležniki prouči možnost uvedbe ciljev glede upravljanja ribištva, ki bi omogočali optimalno raven ribjih staležev in optimalno socialno-ekonomsko uspešnost flot;
22. v zvezi s tem poziva države članice, ki želijo začeti projekte, vključno z drugimi vrstami upravljalnih ukrepov, kot je največji ekonomski donos, kjer je to primerno, naj začnejo posvetovanja, da bi ugotovile, kje bi bilo najbolje izvesti tovrstne poskusne projekte;

Obveznost iztovarjanja in zmanjšanje naključnega ulova

23. ponovno izraža stališče iz svoje resolucije z dne 18. maja 2021 o obveznosti iztovarjanja; opozarja, da je del neželenega ulova ali prilova neizogiben, zlasti pri mešanem ribolovu, saj so lahko ribe poškodovane ali neprodajljive, podmerne ali sicer primerne za prehrano ljudi, vendar je njihova prodaja prepovedana, itd.; nadalje opozarja, da kljub stalnim prizadevanjem in sodelovanju vseh deležnikov obveznosti iztovarjanja ni mogoče ustrezno izvajati, če se ne odpravijo nekatere pomanjkljivosti, kot so pomanjkanje zmogljivosti za skladiščenje na krovu ali zmogljivosti za zbiranje v pristanišču ter ustrezna uporaba izjem; poudarja, da je zaradi teh pomanjkljivosti pravilno izvajanje ovirano, zato je zbiranje podatkov o staležih nezadostno, natančna ocena ulova pa otežena, kar ovira zanesljive znanstvene ocene ribjih staležev;
24. poudarja, da obveznost iztovarjanja ni cilj sama po sebi, temveč orodje za zmanjšanje neželenega ulova; v zvezi s tem poudarja, da se je zaradi večje selektivnosti, dosežene v zadnjih letih, neželeni prilov znatno zmanjšal; poudarja, da je to rezultat prizadevanj ribičev v sodelovanju z znanstveno skupnostjo z uporabnim znanjem, ki podpira razvoj selektivnejših ribolovnih tehnik in orodja; zato poudarja, da je treba več prizadevanj usmeriti v financiranje razvoja in uporabo ribolovnega orodja, ki prispeva k selektivnosti in boljšemu zbiranju podatkov;
25. opozarja, da je Parlament pozval Komisijo, naj oceni izvajanje obveznosti iztovarjanja, vključno z oceno socialno-ekonomskega učinka obveznosti iztovarjanja, ki jo je treba izvesti za vse vrste ribolova, tudi za mali ribolov;
26. poleg tega meni, da bi bilo treba:
 - sedanjo obveznost iztovarjanja uporabljati pragmatično in pri tem upoštevati posebne značilnosti vsake vrste ribištva; poudarja, kako pomembne so izkušnje

ribičev o tem, kdaj in kje loviti ter hkrati preprečiti neželen ulov, pri čemer ceni njihova prizadevanja za izboljšanje selektivnosti;

- spodbujati izmenjavo kvot med državami članicami in organizacijami proizvajalcev prek skupnega fonda kvot ter tehnično in prostorsko-časovno selektivnost;
 - priznati, kako pomembno je, da se ohranijo obstoječe izjeme od obveznosti iztovarjanja, ki temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenjih, ter da se zmanjša upravno breme pri izvajanju obveznosti iztovarjanja; Komisija bi morala to upoštevati pri njihovem pregledu;
 - pregledati uporabo obveznosti iztovarjanja, vključno s področjem njene uporabe, da bi zmanjšali težave z vrstami, ki omejujejo ribolov, in zapletena odstopanja;
 - učinkovito nadzorovati in izvajati obveznost iztovarjanja, hkrati pa poskrbeti, da ta obveznost postane privlačnejša, da bi jo izvajalci bolje sprejeli in bi se s tem povečala skladnost, zlasti s spodbudami, na primer s spodbujanjem uporabe orodij umetne inteligence za izboljšanje selektivnosti in identifikacije vrst ter z ustreznimi izboljšavami in prilagoditvami evropskih pristanišč; poziva države članice, naj v ta namen v celoti izkoristijo možnosti in podporo sklada ESPRA;
27. vztraja, da cilja zmanjšanja neželenega ulova ni mogoče zadovoljivo doseči z obveznostjo iztovarjanja, temveč bi ga bilo treba doseči predvsem s tehničnimi ukrepi in ga podpreti z boljšim dokumentiranjem ulova na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj; poziva Komisijo, naj oceni druge možnosti za zmanjšanje neželenega ulova in predlaga ukrepe za boljše delovanje obveznosti iztovarjanja, hkrati pa naj še naprej išče različne načine za izvajanje obveznosti iztovarjanja in razvoj selektivnejšega orodja;

Ohranitveni ukrepi

Ribolovne možnosti

28. opozarja, da so celotni dovoljeni ulov in kvote najbolj neposreden način upravljanja ribolovne umrljivosti, vendar je lahko celotni dovoljeni ulov na podlagi enega samega staleža problematičen pri mešanem ribolovu (zaradi učinka omejitve ribolova);
29. poudarja, da je treba izboljšati znanstvena mnenja za mešani ribolov tudi glede na vplive podnebnih sprememb na oceane ter pri določanju celotnega dovoljenega ulova upoštevati sestavo ulova in selitev vrst zaradi podnebnih sprememb;
30. opozarja, da lahko v ribištvu z upravljanjem kvot zaradi vrst, ki omejujejo ribolov, pride do ustavitve ribolovnih dejavnosti pred koncem sezone, kar ima lahko precejšnje ekonomske posledice za ribiče; poziva Komisijo in države članice, naj uporabijo sedanje možnosti skupne ribiške politike, kot so zamenjava kvot ali medletne in medvrstne prilagodljivosti, pri čemer v zvezi s tem poudarja, da bi moral dober sistem kvot omogočati ustrezno stopnjo prilagodljivosti, saj bi tako lahko ribiči, ki potrebujejo dodatne kvote za vrste, ki omejujejo ribolov, ter ribiči, ki imajo kvote na voljo, dosegli obojestransko koristen izid;

31. poziva Komisijo in Svet, naj proučita možnost določitve celotnega dovoljenega ulova za obdobja, daljša od enega leta ali šestih mesecev, zlasti za glavne ciljne staleže, in sicer vedno na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj, da bi poskrbeli za večjo predvidljivost in dolgoročno gotovost za ribiče, ter v skladu z načelom največjega trajnostnega donosa; poziva Komisijo in Svet, naj poiščeta najboljša razpoložljiva znanstvena mnenja o možnosti ukinitve celotnega dovoljenega ulova za nekatere staleže, hkrati pa poskrbita, da bo zadevni stalež kratkoročno in srednjeročno ostal znotraj varnih bioloških meja;
32. poudarja, da je relativna stabilnost, ki je bila uvedena pred štirimi desetletji, splošno sprejeta kot bistven instrument za zagotavljanje dolgoročne predvidljivosti in kontinuitete pri delitvi ribjih staležev med državami;

Upravljanje flote

33. poudarja, da kljub mednarodnim prizadevanjem in prizadevanjem EU za izboljšanje varnostnih razmer na ribiških plovilih še vedno obstajajo pomanjkljivosti, saj mednarodne konvencije, ki določajo pravila in sisteme za zaščito plovil in oseb na krovu, veljajo predvsem za večja plovila;
34. poudarja, da delovnih in življenjskih pogojev na krovu ni mogoče obravnavati ločeno od varnostnih razmer; meni, da se z dobrimi delovnimi in življenjskimi pogoji na plovilih in njihovim ustreznim posodabljanjem izboljšujeta varnost in čas za počitek ribičev; meni, da ti vidiki neposredno vplivajo na varnost, saj je velik delež nesreč in incidentov na ribiških plovilih še vedno povezan s človeškimi napakami, ki nastanejo zaradi pomanjkljivega znanja ali usposabljanja oziroma zaradi utrujenosti;
35. poziva Komisijo in države članice, naj na plovilih, ne glede na njihovo velikost, poskrbijo za najvišje standarde varnosti; spodbuja sektor, da vzpostavi najboljše možne pogoje za varnost na krovu;
36. ob upoštevanju sedanjih možnosti sklada ESPRA za podporo zdravju, varnosti, delovnim pogojem in energijski učinkovitosti na krovu ribiških plovil vztraja, da bi lahko sedanja uporaba bruto tonaže kot merila za merjenje ribolovne zmogljivosti v EU ovirala izboljšanje energijske učinkovitosti, varnosti in udobja plovil, saj omejuje možnosti za njihovo zamenjavo in posodobitev ali povečanje prostora, tudi če se s tem ne poveča sposobnost plovil za ribolov večjega obsega; poudarja, da je zaradi tega ovirano izboljšanje zgoraj navedenih lastnosti, ki bi na koncu spodbudilo zaposlovanje, razvoj obalnih skupnosti in privlačnost sektorja, zlasti za mlade in ženske;
37. je seznanjen s sporočilom Komisije o energetskega prehodu sektorja ribištva in akvakulture EU¹⁵, katerega cilj je, da bo ribiški sektor prispeval k temu, da bo EU do leta 2050 postala podnebno nevtralna, hkrati pa, da bo ribolov v EU družbeno, gospodarsko in okoljsko trajnosten; opozarja, da so pri tem prehodu številne ovire, kot so sedanja opredelitev in omejitve ribolovne zmogljivosti; opozarja, da so motorji na vodik ali amoniak ali električni motorji na splošno težji in večji od enakovrednih dizelskih motorjev in da je zato za njihovo namestitvev na krovu zato potrebna dodatna bruto tonaža ter da primanjkuje prilagojenih tehnologij, da so njihove cene visoke ter da ni raziskav in razvoja, ki bi bili izrecno osredotočeni na sektor ribištva in akvakulture;

¹⁵ COM(2023)0100.

- obžaluje, da v sporočilu Komisije te ovire niso obravnavane;
38. poziva Komisijo, naj predlaga ukrepe, s katerimi bi se odzvali na potrebo po olajšanju razogljičenja ribiške industrije, rešili vprašanje starajočih se ribiških plovil ter izboljšali varnost in delovne pogoje; meni, da bi lahko tovrstni ukrepi po potrebi vključevali:
 - popolno izkoriščanje razpoložljive bruto tonaže v okviru nacionalnih zgornjih mej zmogljivosti,
 - ponovno opredelitev ribolovne zmogljivosti, na primer z izključitvijo tonaže, povezane s socialnimi in varnostnimi zadevami, iz izračuna ribolovne zmogljivosti,
 - zrahljanje omejitev ribolovne zmogljivosti v smislu bruto tonaže in moči motorja, ne da bi se povečala sposobnost plovil, da ulovijo več rib;
 39. poziva Komisijo in države članice, naj strokovnjakom iz panoge olajšajo dostop do sredstev sklada ESPRA;
 40. nadalje poziva Komisijo in države članice, naj pospešijo raziskave in razvoj, prilagodijo politiko državne pomoči ter v sinergiji s skladom ESPRA poskrbijo za ustrezno in zadostno financiranje, da bo sektor lahko dosegel razogljičenje flote EU v kratkem roku, ki se zahteva na podlagi evropskega zelenega dogovora in drugih povezanih obveznosti;
 41. poleg tega poziva Komisijo, naj v skladu s sporazumom STO o subvencijah za ribištvo, sprejetim 17. junija 2022 na 12. ministrski konferenci (MC-12), pregleda sklad ESPRA, da bi dosegli ogljično nevtralnost; poziva k odobritvi financiranja novih plovil v skladu s parametri, določenimi v mednarodnih sporazumih o ribištvu;
 42. poleg tega poziva k oblikovanju pomoči pri gospodarskem prehodu za pospešitev razogljičenja, ki bi zajemala vse segmente flote; vztraja, da bi bilo treba tovrstno pomoč uporabiti tudi za zamenjavo obstoječih plovil, saj je flota zelo stara, z učinkovitejšimi, varnejšimi, tehnološko inovativnimi in prostornimi plovili, ki bi prispevala k večji privlačnosti sektorja in spodbujala generacijsko pomladitev;
 43. poziva Komisijo in države članice, naj financiranje iz sklada ESPRA dopolnijo, na primer prek Sklada za pravični prehod, načrta RePowerEU in programa Obzorje Evropa, da bi olajšali razogljičenje in financirali raziskave ter s tem omogočili pravičen ekološki prehod, pri katerem ne bo nihče prezrt;
 44. poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo pri podpiranju raziskav ter omogočanju inovativnega orodja in tehnik za selektivni ribolov, ki prispevajo k znatnemu zmanjšanju emisij CO₂ in porabe goriva;

Regionalni večletni načrti

45. priznava, da imajo večletni načrti bistveno vlogo, saj so glavni okviri za dolgoročno regionalno upravljanje ribištva ter temeljijo na najboljših razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in gospodarskih mnenjih, vendar obžaluje, da njihov potencial ni v celoti izkoriščen;
46. poziva Komisijo, naj oceni, kako učinkovito je izvajanje obstoječih večletnih načrtov, da bi omogočili njihov prispevek k ciljem skupne ribiške politike; meni, da bi bilo treba te načrte po potrebi posodobiti in izboljšati, tako da bodo v njih upoštevani socialno-ekonomski vidiki in spreminjajoče se razmere;

47. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z drugimi partnerji na tem področju, in sicer tretjimi državami in ustreznimi regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva, prouči, ali bi bilo mogoče za preostale vode EU, zlasti v vzhodnem Sredozemskem morju in Črnem morju, predlagati večletne načrte, podobne tistim, ki se izvajajo v drugih morskih bazenih, ter kako bi lahko ti načrti dopolnjevali že obstoječa orodja za upravljanje v teh morskih bazenih in se uporabljali skupaj z njimi;
48. poudarja, da je treba vzpostaviti sinergijo med regionalnimi večletnimi načrti in posebnimi pomorskimi politikami za posamezne bazene;
49. meni, da je nujno, da so vsi lokalni in regionalni organi, pristojni za upravljanje ribištva, ter svetovalni sveti, ki imajo pri tem temeljno vlogo, v celoti vključeni v opredelitev, razvoj in izvajanje večletnih načrtov v skladu z uredbo o skupni ribiški politiki;
50. poudarja, da je ribištvo sektor, ki je najbolj odvisen od zdravih, produktivnih in odpornih staležev in morskih ekosistemov ter da na te ekosisteme vplivajo tudi številni drugi načini uporabe morskega okolja in dejavnosti, ki v njem potekajo, kot so pomorski promet in turizem, razvoj mest in obalnih območij, izkoriščanje surovin in virov energije, vključno z rudarjenjem na morskem dnu, pa tudi onesnaževanje morja in podnebne spremembe; zato poudarja, da je treba izboljšati izvajanje ekosistemskega pristopa na regionalni, nacionalni in evropski ravni, pri čemer imajo ključno vlogo večletni načrti in druga orodja za upravljanje;
51. poudarja, da so potrebni dosledni ukrepi za upravljanje ribištva v zvezi s staleži, ki se selijo med regijami, ki so zajete v več večletnih načrtih, in regijami, ki niso zajete v večletnih načrtih;

Upravljanje

52. glede na strateški pomen ribištva in akvakulture kot vira zdrave in visokokakovostne hrane, bogate z beljakovinami, zelo priporoča, naj Komisija tej politiki nameni dodatno strateško pozornost, ki jo zasluži, in poskrbi, da imajo pristojne službe Komisije zadostno število strokovnjakov s področja ribištva in akvakulture;
53. zahteva, da se v prihodnjih sestavah kolegija komisarjev imenuje komisar, ki bi bil pristojen izključno za ribištvo, akvakulturo in pomorske zadeve;
54. poudarja, kako pomembno je, da Komisija v svoja letna poročila iz člena 50 uredbe o skupni ribiški politiki vključi dovolj podrobne informacije, da bi omogočili učinkovito spremljanje in ocenjevanje tega, kako Komisija izvaja skupno ribiško politiko; poleg tega poziva Komisijo, naj pri pregledu skupne ribiške politike spremeni člen 49 uredbe o skupni ribiški politiki, da bi določili rok za predložitev poročila Evropskemu parlamentu in Svetu deset let po pregledu in nato vsakih pet let;
55. poziva Komisijo, naj bolje podpira države članice pri izvajanju in zagotavljanju spoštovanja ciljev skupne ribiške politike in skladnosti z njimi; poudarja, da morajo Komisija in države članice pri upravljanju ribolovnih virov ravnati pregledno; poudarja, da je pregledno upravljanje bistveno za zagotavljanje visoke ravni zaupanja med državljani EU in ohranjanje ugleda ribiškega sektorja EU;

56. predlaga Komisiji in Svetu, da se Evropskemu parlamentu na letnih pogajanjih o ribolovnih možnostih podeli status opazovalca, da bi poskrbeli za polno politično zastopanost;

Regionalizacija in vključevanje deležnikov

57. poudarja, da je treba okrepiti regionalizacijo v skupni ribiški politiki, s čimer bi se regijam in lokalnim organom omogočilo, da bi bili bolj vključeni v pripravo, razvoj in vrednotenje nacionalnih operativnih programov za ribištvo ter na splošno v upravljanje ribištva, hkrati pa da bi v celoti izkoriščali obstoječe možnosti skupne ribiške politike;
58. poudarja, da je treba upoštevati regionalne posebnosti, hkrati pa uporabljati usklajen pristop k upravljanju ribištva po vsej EU; spodbuja države članice, naj v skladu s členom 18 osnovne uredbe o skupni ribiški politiki skupaj z ustreznimi deležniki, svetovalnimi sveti ter lokalnimi in regionalnimi organi okrepijo sodelovanje v regionalnih skupinah, da bi s skupnimi priporočili oblikovali regionalne ohranitvene ukrepe, ki bi bili bolj prilagojeni posebnim značilnostim posameznih morskih bazenov;
59. poudarja, da imajo svetovalni sveti temeljno vlogo pri krepitvi sodelovanja deležnikov ter omogočanju njihove ustrezne in pravične udeležbe v procesu odločanja EU;
60. nadalje poudarja, da so svetovalni sveti bistveni za zagotavljanje izkušenj in znanja Evropski komisiji in državam članicam ter za predložitev priporočil o zadevah, povezanih z upravljanjem ribištva ter socialno-ekonomskimi in ohranitvenimi vidiki ribištva in akvakulture, ter za pojasnjevanje težav sektorja in drugih deležnikov, s čimer podpirajo in izboljšujejo zakonodajo;
61. poudarja, da imajo svetovalni sveti bistveno vlogo tudi v okviru regionalizacije;
62. poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo imeli regionalni deležniki in svetovalni sveti večjo vlogo v pogajanjih in posvetovanjih s tretjimi državami, zlasti Združenim kraljestvom in Norveško; poudarja, da je Komisija odgovorna za organizacijo pogajanj s tretjimi državami na način, ki omogoča neposredne interakcije in izmenjave med deležniki na obeh straneh;
63. podpira sestavo svetovalnih svetov, v katerih prevladujejo socialno-ekonomski subjekti v primerjavi z drugimi interesnimi skupinami;
64. poudarja, da je pomembno dejavno sodelovanje deležnikov v svetovalnih svetih v dobrem delovnem ozračju, ki temelji na spoštovanju, vključevanju vseh mnenj različnih skupin deležnikov, nepristranskih sekretariatih, rotirajočih predsednikov ter zunanjih, rednih in neodvisnih pregledih uspešnosti;
65. poudarja, kako pomembno je, da so svetovalni sveti vključeni v delo Evropskega parlamenta, zato priporoča redne izmenjave med predstavniki svetovalnih svetov in ustreznimi odbori Parlamenta;
66. obžaluje, da spremljanje in preglednost pri tem, kako se nasveti svetovalnih svetov upoštevajo pri odločanju, nista zadostna; poziva Komisijo, naj pripravi postopek, ki bo svetovalnim svetom omogočil boljše razumevanje rezultatov njihovih priporočil, na primer z letnim poročilom, in naj v posebne predloge Komisije, na primer v uvodne izjave ustreznih zakonodajnih aktov, vključi pojasnila, kako so bila upoštevana

priporočila svetovalnih svetov;

67. poziva Komisijo, naj sistematično in dejavno sodeluje na sestankih svetovalnih svetov ter bolje obvešča o vrednosti njihovega svetovanja, države članice pa poziva, naj ustrezno podprejo delovanje svetovalnih svetov;
68. meni, da je soupravljanje participativni model soodgovornosti, ki temelji na pristopu od spodaj navzgor ter je pregleden, proaktiven in demokratičen ter prispeva k večji izmenjavi znanja za upravljanje ribištva v okviru kulture odgovornosti, vzpostavlja mrežo zaupanja ter prispeva k zmanjševanju konfliktov in premagovanju ovir pri izvajanju inovacij in potrebnih ukrepov pri upravljanju ribištva, pa tudi pri vzpostavljanju, izvajanju in upravljanju morskih zavarovanih območij, kjer se je izkazal za zelo uspešnega;
69. pozdravlja predlog Komisije, objavljen v sporočilu o skupni ribiški politiki danes in jutri, naj se med pomladjo 2023 in poletjem 2024 izvede vseevropski participativni projekt predvidevanja o ribištvu v prihodnosti, ki bo temeljil na razgovorih na terenu;

Odločitve, ki temeljijo na znanosti in ocenah učinka

70. poziva Komisijo, naj vse svoje politične in zakonodajne pobude (vključno z izvedbenimi akti, v katerih so določene omejitve ribištva) utemelji na najboljših razpoložljivih znanstvenih, tehničnih in ekonomskih mnenjih (vključno z empiričnim znanjem ribičev), na posvetovanju in sodelovanju ribiškega sektorja in drugih ustreznih deležnikov ter na predhodnih ocenah socialno-ekonomskega učinka z uporabo inovativnih orodij, kot so tista, ki so bila razvita v okviru projekta CABFishman, ki analizira učinke ribištva na obalna območja;
71. poziva države članice, naj povečajo svoje človeške in materialne vire ter jih opremijo za ustrezne znanstvene kampanje in projekte, da bodo imele dovolj znanja o vrstah, v katere so usmerjene politike ohranjanja;
72. poziva, naj sklad ESPRA na podlagi znanstvenih ocen učinka uporabe specifičnih ribolovnih tehnik učinkovito podpira selektivnejše ribolovne tehnike, ki imajo manjši vpliv, za ribiške flote EU, in naj zlasti podpira ribiče, ki jih omejitve najbolj prizadenejo; spodbuja Komisijo, naj spodbuja znanstveni koncept „pêchéologie“ (ekologije rib), katerega cilj je uskladiti ohranitvene ukrepe in trajnostno rabo živih morskih virov;
73. meni, da bi bilo treba svetovalnim odborom omogočiti, da prispevajo k prošnjam Komisije za nasvet Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES) in Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (STECF), da bi spodbudili tesnejše sodelovanje med znanstveniki in deležniki;
74. poziva Komisijo, naj Evropski parlament sistematično obvešča o teh prošnjah, zlasti o tem, kako prispevajo k ciljem skupne ribiške politike;

Vključevanje ribištva v širši politični okvir

75. poudarja, da je treba ribištvu in akvakulturi zagotoviti pravično mesto v primerjavi z drugimi sektorji pri oblikovanju politik in prostorskem načrtovanju; opozarja, da je

treba z direktivo o pomorskem prostorskem načrtovanju¹⁶ vzpostaviti boljše ravnovesje med različnimi gospodarskimi dejavnostmi, povezanimi z modrim gospodarstvom, da bi zmanjšali in preprečili konflikte ter spodbujali sinergijo, zlasti z infrastrukturo za energijo iz obnovljivih virov na morju¹⁷; poudarja, da je za to potrebno široko in vključujoče sodelovanje deležnikov;

76. opozarja, da je treba zahteve glede varstva okolja vključiti v skupno ribiško politiko, da bi spodbudili trajnostni razvoj v skladu s PDEU;
77. poudarja, da ribištva ni mogoče upravljati kot samostojno politiko, ter poziva Komisijo, naj skupno ribiško politiko izvaja v sinergiji z vsemi javnimi politikami EU, ki vplivajo na hidrosfero, in ob upoštevanju vseh izzivov, povezanih z evropskimi morskimi območji;
78. poudarja, da mora biti skupna ribiška politika zlasti skladna z okoljsko zakonodajo EU, predvsem s ciljem doseganja dobrega okoljskega stanja, kot je določen v okvirni direktivi o morski strategiji¹⁸, in se izvajati ob upoštevanju treh stebrov trajnostnosti v enaki meri;
79. poudarja, da je treba v drugih politikah in strategijah EU v zadostni meri upoštevati skupno ribiško politiko in da morajo biti skladne z njo;
80. ugotavlja, da je pri izvajanju ukrepov za izboljšanje pogojev za morsko okolje potreben celosten pristop, ki bo omogočal ustrezno podporo sektorju ribištva in akvakulture;
81. opozarja, da člen 13 PDEU določa, da EU in njene države članice pri oblikovanju in izvajanju ribiške politike EU v celoti upoštevajo zahteve po dobrobiti živali, pri čemer spoštujejo zakonodajne ali upravne določbe in ustaljene običaje držav članic;
82. poziva Komisijo, naj še naprej izboljšuje znanstveno utemeljeno znanje o dobrobiti gojenih vodnih živali in naj te raziskave upošteva pri prihodnjem razvoju politike na področju akvakulture; poudarja, da bi bilo treba pri prihodnjem razvoju politike upoštevati tudi praktično izvedljivost pri upravljanju akvakulture, pri čemer se ne bi smelo nalagati dodatno ekonomsko in operativno breme gospodarskim subjektom in dejavnostim, upoštevati pa bi bilo treba tudi potrebo po enakih konkurenčnih pogojih na mednarodni ravni;
83. meni, da bi lahko trženje izključno rastlinskih proizvodov pod trgovskim imenom „ribe“ ali ribje vrste pri potrošnikih ob nakupu povzročilo zmedo; meni, da bi morale biti trgovsko ime „ribe“ ali ribje vrste na notranjem trgu omejeno na ribiške proizvode ali proizvode iz akvakulture živalskega izvora;
84. poziva Komisijo, naj pregleda, posodobi in zakonsko opredeli pojem „območje, ki je močno odvisno od ribištva“, tako da bo to priznanje omogočilo različno obravnavo,

¹⁶ Direktiva 2014/89/EU z dne 23. julija 2014 o vzpostavitvi okvira za pomorsko prostorsko načrtovanje (UL L 257, 28.8.2014, str. 135).

¹⁷ V posebnem poročilu Računskega sodišča z dne 5. julija 2023 o energiji iz obnovljivih virov na morju v EU je navedeno: „Poleg tega je treba bolje opredeliti in obravnavati morebitne negativne posledice za ribiški sektor, ki bi jih imel razvoj proizvodnje energije iz obnovljivih virov na morju“ (https://www.eca.europa.eu/ECAPublications/SR-2023-22/SR-2023-22_SL.pdf, stran 42).

¹⁸ Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

katere cilj je ohraniti ribištvo na teh območjih s prednostno razdelitvijo ribolovnih kvot; podpira stališče, da bi morali elementi, s katerimi je opredeljen posodobljen pojem „območje, ki je močno odvisno od ribištva“, vključevati proizvodnjo kakovostnih živalskih beljakovin, prispevek k prehranski varnosti ali visoko dodano vrednost ulova in drugih morskih proizvodov, pa tudi družbeni pomen dejavnosti;

Mali ribolov

85. ugotavlja, da pri nekaterih vidikih skupne ribiške politike sektor malega ribolova morda ne bo ustrezno upoštevan ter da je treba zagotoviti njegovo bistveno socialno-ekonomsko vlogo v številnih obalnih skupnostih in strateško vlogo pri zanesljivi preskrbi s hrano;
86. meni, da bi bilo treba pri skupni ribiški politiki v zadostni meri upoštevati raznolikost, posebne značilnosti in težave sektorjev malega ribolova in lupinarjev;
87. opozarja na potrebo po večji vključenosti zaposlenih v malem ribolovu v upravljanje, opredelitev in izvajanje ribiških politik ter njihovem sodelovanju pri tem, pa tudi v svetovalnih svetih;
88. meni, da bi moral pregled skupne ribiške politike vključevati skupno, široko in ustrezno opredelitev malega, obrtniškega in priobalnega ribolova; poudarja, da bi morala biti ta opredelitev pragmatična, merljiva in jasna; poudarja tudi, da bi morala ta opredelitev izhajati iz ustrezne ocene, pri kateri bi se upoštevale posebne značilnosti in merila segmenta malega ribolova, in se ne bi smela osredotočati izključno na dolžino plovila, da bi dobili opredelitev malega ribolova, ki bi bolje izražala dejansko stanje tega segmenta;
89. poziva Komisijo, naj skupaj s svetovalnimi sveti predlaga usklajeno opredelitev, ki bo vključena v pregled osnovne uredbe o skupni ribiški politiki, da bo po potrebi zajemala vso ribiško zakonodajo EU; meni, da zgoraj navedene spremembe ne bi smele vplivati na izvajanje sklada ESPRA v sedanjem proračunskem obdobju;

Dodelitev kvot

90. poudarja, da morajo države članice v skladu s členom 17 uredbe o skupni ribiški politiki pri dodeljevanju razpoložljivih ribolovnih možnosti uporabljati pregledna in objektivna merila, tudi okoljska, socialna in ekonomska; poudarja, da merila za dodeljevanje ribolovnih možnosti določajo države članice;
91. pozdravlja, da sedanje metode dodelitve, ki v veliki meri temeljijo na pravicah v preteklosti, omogočajo določeno raven gospodarske stabilnosti v ribiškem sektorju, kar je lahko pogoj, ki gospodarskim subjektom omogoča inovacije in uporabo bolj trajnostnih tehnik;
92. poudarja, da zlahka dostopen sistem ribolovnih možnosti skupaj s preglednimi merili za njihovo dodeljevanje in preglednostjo njihove praktične uporabe omogoča boljši nadzor, enake konkurenčne pogoje, enake možnosti za vse deležnike ter večjo predvidljivost, stabilnost in pravno varnost za ribiče;
93. obžaluje, da je preglednost glede porazdelitve ribolovnih možnosti v nekaterih državah članicah nezadostna, in poziva k objavi meril v skladu z veljavno zakonodajo o varstvu podatkov;

94. meni, da bi bilo treba metode dodelitve pripraviti in uporabljati na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih mnenj in v sodelovanju z ribiškimi skupnostmi, regionalnimi organi in drugimi ustreznimi deležniki, pri čemer bi morali biti ustrezno zastopani vsi deli flote, organizacije proizvajalcev, ribiška združenja in delavske organizacije, metode pa bi morale vključevati tudi zaščitne ukrepe, kot so roki za obveščanje, da bi se ribiči lahko prilagodili, če se države članice odločijo spremeniti svojo metodo dodeljevanja;
95. poziva Svet, naj pri dodeljevanju ribolovnih možnosti upošteva posebnosti in potrebe vsakega segmenta flote, vključno s segmentom malih plovil;
96. opozarja, da ima člen 17 uredbe o skupni ribiški politiki vlogo orodja za spodbude za ribolov z majhnim vplivom in mali ribolov ter da morajo države članice izkoristiti možnosti, ki jih ponuja, kot so spodbude za uporabo selektivnejšega ribolovnega orodja ali ribolovnih tehnik z manjšo porabo energije ali manjšim vplivom na habitate;
97. ugotavlja, da bo Komisija začela razprave med državami članicami in deležniki, da bi pripravila priročnik o dodeljevanju ribolovnih možnosti, s čimer bi izboljšala preglednost, spodbujala trajnostne ribolovne prakse po vsej EU ter podpirala mali in obalni ribolov;

Organizacije proizvajalcev in stanovske organizacije

98. poudarja vlogo, ki jo imajo organizacije proizvajalcev pri spodbujanju trajnostnosti, prispevanju k zanesljivi preskrbi s hrano ter krepitvi rasti in zaposlovanja v sektorjih ribištva in akvakulture, med drugim z:
 - upravljanjem in izvajanjem kolektivnih ukrepov,
 - povezovanjem proizvajalcev, prvih kupcev in potrošnikov v dobavni verigi,
 - promocijo uspešnih in trajnostnih ribiških proizvodov pri potrošnikih s sodelovanjem v shemah certificiranja,
 - spodbujanjem skladnosti s predpisi o ribolovu, podpiranjem sledljivosti ter izboljšanjem preglednosti in kakovosti podatkov v prijavi ulova za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu,
 - razdeljevanjem in upravljanjem ribolovnih kvot v nekaterih državah članicah;
99. nadalje ugotavlja, da je v številnih državah članicah razmeroma malo malih ribičev včlanjenih v organizacije proizvajalcev, še manj malih ribičev pa ima svoje posebne organizacije proizvajalcev, kar omejuje njihove možnosti, da bi izkoristili ta kanal za dostop do ribolovnih kvot; zato spodbuja Komisijo in države članice, naj male ribiče podprejo pri ustanavljanju lastnih organizacij proizvajalcev in jih k temu spodbujajo;
100. poudarja, da bi morala biti združenja ribičev, kot so stanovske organizacije, ki si prizadevajo za glavne cilje organizacije proizvajalcev v okviru skupne ureditve trgov¹⁹, upravičena do finančne pomoči pod enakimi pogoji kot že priznane organizacije proizvajalcev; v zvezi s tem vztraja, da bi morale zadevne države članice, Komisija in stanovske organizacije usklajeno proučiti ustrezne možnosti in rešitve;

Generacijska pomladitev in vloga žensk

¹⁹ Uredba (EU) št. 1379/2013 z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

101. poudarja, da so standardi skupne ribiške politike med najvišjimi na svetu in pomembno prispevajo k okoljski, ekonomski in socialni trajnostnosti ter da, čeprav je še veliko možnosti za izboljšave, napredek v zadnjih desetletjih kaže, kaj je mogoče storiti, da bi po eni strani še naprej prispevali k trajnostnosti ribjih staležev in habitatov, po drugi strani pa k povečanju zaslужka ribičev in lastnikov ladij; poudarja, da je spodbujanje visokih standardov z vidika okoljske, gospodarske in socialne trajnostnosti ribiškega sektorja med drugim ključno za privabljanje nove generacije ribičev in omogočanje dolgoročne gospodarske stabilnosti ribiškega sektorja;
102. ugotavlja, da so Evropejci, zlasti mlajše generacije, čedalje bolj zaskrbljeni zaradi varstva okolja; poudarja, kako pomembno je trajnostno upravljanje ribištva za privabljanje mladih ribičev; v zvezi s tem poziva k spodbujanju ribolova z majhnim vplivom;
103. nadalje poziva Komisijo, naj poskrbi, da se del finančnih prispevkov v okviru sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu po možnosti dodeli tudi boljšemu vključevanju mladih in žensk v sektorja ribištva in akvakulture, obnovi morskega okolja ter izboljšanju znanja o stanju podnebja in morskega okolja;
104. poudarja, da je treba mlade pritegniti ne le k dejavnostim morskega ribolova, temveč tudi k upravljanju ribiških podjetij in akvakulturi, da bi poskrbeli za generacijsko pomladitev v celotnem sektorju hrane iz vodnega življa;
105. poudarja, da je generacijska pomladitev pomembna za obvladovanje demografskih izzivov, ki so jim izpostavljena zlasti obalna in okoliška podeželska območja, ter da bo prispevala k ohranjanju njihove kulturne dediščine;
106. pozdravlja dejstvo, da sklad ESPRA za obdobje 2021–2027 zagotavlja pomoč in podporo mladim ribičem pri nakupu prvega plovila ali ustanovitvi ribiškega podjetja; v zvezi s tem poziva Komisijo in države članice, naj spodbujajo generacijsko pomladitev s podpiranjem ljudi, ki želijo začeti poklicno pot v ribiškem sektorju, ter odpravljanjem ovir, kot so visoki stroški ustanovitve podjetja, nestabilnost prihodkov, neenakost spolov in negotovost glede poklicne poti;
107. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami oblikuje nove ukrepe, sektor pa, naj sprejme ukrepe, s katerimi bo spodbudil vključevanje mladih in žensk na vseh ravneh sektorja ter bolje promoviral generacijsko pomladitev, zlasti tako, da bodo vsa delovna mesta v vrednostni verigi ribištva in akvakulture postala privlačnejša, varnejša in bolje plačana;
108. poudarja, da je treba poskrbeti za ustrezno obveščanje in usposabljanje, zlasti mladih, da se poskrbi za izmenjavo znanja, predvsem v zvezi s prispevkom ribištva k vprašanju trajnostnosti; meni, da je to pomembno za njihov varen osebni položaj, in sicer s prispevanjem k izboljšanju njihovega prihodka, in posledično povezanost njihovih lokalnih skupnosti zlasti v najbolj oddaljenih obalnih regijah z manj zaposlitvenimi priložnostmi;
109. poudarja, da je treba pri generacijski pomladitvi upoštevati cilje evropskega zelenega dogovora in zagotoviti digitalni prehod tudi v trajnostnem modrem gospodarstvu; vendar meni, da generacijska pomladitev ne bi smela povzročiti konflikta med generacijami in bi morala vključevati ribiče vseh starosti, da bi zagotovili ravnovesje pri ekološkem in digitalnem prehodu ter da se ne bi izgubila zapuščina izkušenj; poziva tudi k večji mobilnosti in zaposlitvenim možnostim po vsej EU brez težav ali omejitev

- pri priznavanju večšin in usposobljenosti ribičev;
110. priznava, da imajo ženske pomembno vlogo pri logistični in upravni podpori za ribiška plovila, pa tudi pri trženju in predelavi rib; vendar poudarja, da je njihova vloga pogosto spregledana ali komaj opazna, zlasti kadar so ribičke ali poveljnice plovil, enako pa velja tudi za njihovo vlogo v znanosti;
 111. zato poziva Komisijo, naj sproži pobude za priznanje dela žensk v ribištvu in povečanje prepoznavnosti njihove vloge, in sicer s spodbujanjem njihove vključitve na različna področja, podpiranjem njihove boljše zastopanosti v vseh predstavniških organizacijah in gospodarskih subjektih ter z zagotavljanjem enakega plačila za oba spola;
 112. želi spomniti, da je treba v skladu s strategijo za enakost spolov za obdobje 2020–2025 z ustreznimi skladi EU, kot je sklad ESPRA, podpirati ukrepe za spodbujanje usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja žensk ter njihove udeležbe na trgu dela, spodbujanje naložb v ustanove za oskrbo, podporo ženskemu podjetništvu in boj proti spolni segregaciji;
 113. poziva Komisijo in države članice, naj po najboljših močeh poskrbijo, da bodo vsi programi in ukrepi, ki so namenjeni privabljanju mladih v ribiški sektor in se izvajajo v okviru skupne ribiške politike, prispevali k doseganju enakosti spolov;

Zunanja razsežnost skupne ribiške politike in upravljanje oceanov

114. poziva Komisijo, naj si bolj prizadeva za spodbujanje skupne ribiške politike kot modela politike za upravljanje oceanov, pri čemer naj izkoristi položaj EU v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva, sporazumih o prosti trgovini in sporazumih o partnerstvu o trajnostnem ribištvu ter na splošno v mednarodnih forumih; poudarja, da bo to bistveno za lojalno konkurenco za gospodarske subjekte EU ter zaščito interesov sektorjev ribištva in akvakulture EU na svetovni ravni;
115. poziva Komisijo, naj spremlja porazdelitev finančnih prispevkov EU in poskrbi, da bodo ti dodeljeni sektorjema ribištva in akvakulture;
116. poziva k okrepitvi vloge regionalnih organizacij za upravljanje ribištva in poziva Komisijo, naj predlaga splošni okvir za pogajalske mandate za sodelovanje v teh organizacijah; nadalje poziva Komisijo, naj poskrbi, da bo Parlament vključen v najzgodnejše faze priprave ukrepov in priporočil za sprejetje v okviru regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, in sicer na način, ki ne bo ogrozil pogajalskega stališča EU;
117. meni, da ne bi smelo biti oceanskega območja in ustreznih ribolovnih virov, ki ne bi bili zajeti z ustreznimi regionalnimi organizacijami za upravljanje ribištva; poziva Komisijo, naj v mednarodnih forumih po potrebi spodbuja ustanavljanje novih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva in prilagoditev obstoječih, da bi izboljšali varstvo ribjih staležev in trajnostno upravljanje ribolovnih virov ter zaščitili trajnostne dejavnosti flot, ki delujejo na teh območjih;
118. opozarja, da sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu, sklenjeni s tretjimi državami, omogočajo vzajemne koristi za EU in partnerske države; poudarja, da nedavni sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu vključujejo klavzule o človekovih pravicah in da so v njih upoštewane potrebe lokalnega prebivalstva;

119. meni, da mora Komisija pri izvajanju zunanje razsežnosti skupne ribiške politike nujno v celoti spoštovati vse vidike mednarodnega prava;
120. poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo cilji skupne ribiške politike v celoti vključeni v stališče EU v vseh mednarodnih okoljskih forumih, kot sta Konvencija o biološki raznovrstnosti ali Konvencija o mednarodni trgovini z ogroženimi prosto živečimi živalskimi in rastlinskimi vrstami (CITES), kjer se razpravlja o vprašanjih v zvezi z morskimi biološkimi viri;

Uvoz in trgovina ter nezakoniti, neregulirani in neprijavljeni ribolov

121. meni, da morajo za uvoženo hrano iz vodnega življa veljati strogi postopki spremljanja in certificiranja, da bi poskrbeli, da izvira iz trajnostnega ribištva, ter visoki zdravstveni, okoljski in socialni standardi, enako strogi kot tisti, ki veljajo za proizvode EU; meni, da bi bilo treba to zahtevati s posebnimi klavzulami v novih trgovinskih sporazumih, o katerih se pogaja EU;
122. poudarja, da je sistem sledljivosti za svežo, zamrznjeno in predelano hrano iz vodnega življa, uvoženo v Unijo, vključno s tunovimi fileji, uvoženimi v okviru režima avtonomnih tarifnih kvot, bistven, da bi izpolnili pričakovanja potrošnikov z informacijami za izboljšanje varnosti hrane in omogočili preglede uvoza iz tretjih držav, skupaj z ukrepi za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu; poziva k bolj usklajenemu pristopu v EU pri izvajanju zakonodaje EU, povezane s preprečevanjem nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova;
123. opozarja, da je Unija največji in najbolj privlačen uvozni trg za morske proizvode in proizvode iz akvakulture; poziva, naj se ta položaj trgovinske moči izkoristi za zaščito interesov potrošnikov EU pri spodbujanju visokih standardov in interesov sektorjev EU, da bi partnerji spoštovali sporazume in zaveze ter da bi spodbujali enake konkurenčne pogoje na mednarodni ravni, zlasti glede socialnih, ekonomskih in okoljskih standardov;
124. pozdravlja, da je v sporazum o trgovini in sodelovanju med EU in Združenim kraljestvom vključena neposredna povezava med trgovinskimi določbami in določbami o ribištvu; poziva Komisijo in Svet, naj poskrbita, da bodo pogajanja o ribištvu z Združenim kraljestvom in drugimi obalnimi državami severovzhodnega Atlantika povezana tudi z vprašanji trgovine in dostopa do enotnega trga EU;
125. poudarja, kako pomembna je politika EU o ničelni toleranci do nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, saj se ta še vedno pojavlja na mednarodni ravni, vključno s primeri, ki segajo od nezadostne preglednosti v zvezi z nezakonitimi ribolovnimi dejavnostmi do sodobnega suženjstva, kot v primeru nekaterih kitajskih plovil, ter obžaluje, da se nedovoljena morska hrana še naprej prodaja na številnih trgih EU;
126. poudarja, da morajo Komisija in države članice podvojiti svoja prizadevanja za boj proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu ter poskrbeti, da uživanje morske hrane v EU ne prispeva k navedenemu ribolovu;
127. poziva Komisijo, naj okrepi vlogo agencije EFCA v boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;

128. poziva, naj vsi sporazumi o prosti trgovini s tretjimi državami vključujejo oddelek o boju proti nezakonitemu, neprijavljenemu in nereguliranemu ribolovu;

Najbolj oddaljene regije

129. meni, da v nekaterih vidikih skupne ribiške politike niso dovolj obravnavane posebne potrebe najbolj oddaljenih regij; poziva Komisijo in zadevne države članice, naj to težavo rešujejo na podlagi člena 349 PDEU in z regionaliziranim pristopom, kot je določen v uredbi o skupni ribiški politiki, ter po potrebi izvedejo potrebne prilagoditve;
130. opozarja na posebne značilnosti sektorjev ribištva in akvakulture v najbolj oddaljenih regijah; poziva Komisijo, naj predlaga program možnosti za oddaljene in otoške regije (POSEI) za ribištvo in akvakulturo, ki bo podoben tistemu za kmetijstvo;
131. poudarja, da sta podpora EU in nacionalna podpora za obnovo flot za obrtniški ribolov za te regije bistvenega pomena; zlasti poziva Komisijo, naj svoje smernice za analizo ravnovesja med ribolovno zmogljivostjo in ribolovnimi možnostmi (COM(2014)0545) prilagodi značilnostim najbolj oddaljenih regij;
132. poudarja, da je treba izvesti zanesljive študije za oceno morskih bioloških virov v vseh vodah Unije, zlasti v najbolj oddaljenih regijah;
133. vztraja, da je treba podpreti selektivne ribolovne metode, kot so zasidrane naprave za zbiranje rib, ki jih uporabljajo flote za obrtniški ribolov v najbolj oddaljenih regijah, če te naprave prispevajo k trajnostnemu in selektivnemu ribolovu;
134. poudarja, da je treba zagotoviti potrebna sredstva za izboljšanje znanstvenega znanja o izključnih ekonomskih conah najbolj oddaljenih regij;

Podnebne spremembe in drugi izzivi za prihodnost

135. poudarja, da sta blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje poglobljena izziva, ki s sedanjo skupno ribiško politiko nista zadostno obravnavana;
136. poudarja, da bodo prizadevanja ribiške industrije za izboljšanje trajnostnosti staležev in zavezanost ohranjanju njihovega dobrega stanja, ko bo to doseženo, brez pomena, če ne bodo obravnavane podnebne spremembe;
137. močno poudarja, da morajo biti znanstvene raziskave bolj osredotočene na interakcije med okoljskimi spremembami zaradi podnebnih sprememb in ribjimi staleži, da se krivda za izčrpanje staležev ne bo pripisovala le ribiški industriji;
138. poudarja, da ribiči in preostali deli verige morske hrane niso vzrok podnebnih sprememb, temveč so njihove žrtve;
139. meni, da lahko sektor akvakulture trajno prispeva k ekosistemskim storitvam za družbo, akvakultura v ribnikih, gojenje alg in lupinarjev pa lahko prispevajo k razogljičenju gospodarstva EU in blaženju podnebnih sprememb; vendar poudarja, da je sekvenciacija ogljika z gojenjem alg in lupinarjev omejena, odvisno od načina proizvodnje in uporabe

pri nabiranju proizvoda; poziva države članice, naj po potrebi spodbujajo učinkovite kratke dobavne verige, da bi prispevale k boju proti podnebnim spremembam;

140. poudarja, da so lahko nekatere prakse v akvakulturi, kot so gojenje klapavic ali ostrig in polikulture v ribnikih, uspešen model za prihodnji sistem trgovanja z emisijami v okviru podnebne zakonodaje EU; poziva Komisijo in države članice, naj podprejo taka zelena podjetja;
141. poziva države članice, naj še naprej spodbujajo gojenje alg ter olajšajo uporabo in razvoj alg kot hrane in krme; poudarja, da na področju gojenja alg obstaja neizkoriščen potencial za ustvarjanje novih delovnih mest in zagotavljanje ekosistemskih storitev ter okolju prijaznejše hrane in krme;
142. poziva Evropsko komisijo, naj pri reviziji skupne ribiške politike upošteva, da so se značilnosti oceanov (temperatura, gostota, slanost, nasičenost s kisikom itd.) v zadnjih desetih letih spremenile;
143. poudarja, da so povezana in učinkovito upravljana morska zavarovana območja potrebna za odpornejše ekosisteme, ki so podlaga za odporne in dobičkonosne gospodarske ribiške sektorje;
144. poudarja, da se odpornost na podnebne spremembe na področju ribištva doseže z raznolikimi ribolovnimi območji in ciljnimi vrstami;
145. spodbuja Komisijo in države članice, naj povečajo človeške in finančne vire za znanost o ribištvu, povezano s podnebnimi spremembami in razogljčenjem flote, ter naj analizirajo vpliv podnebnih sprememb na stanje ribištva in njegovo okolje;
146. poziva k inovacijam pri spremljanju vpliva podnebnih sprememb na staleže v okviru tesnega sodelovanja med znanstveno skupnostjo in deležniki, da bi povečali odzivnost in razvili prilagojena orodja za upravljanje;
147. poziva Komisijo, naj oblikuje orodja in omogoči zadostno financiranje za sektorje, ki so jih prizadele podnebne spremembe;
148. poziva Komisijo, naj za spodbujanje krožnega gospodarstva v ribiškem sektorju vzpostavi evropske programe za ribiče, da bi v obdobjih, ko ne morejo loviti rib, zbirali odpadke na morju, če to zmorejo, in tako dodatno zaslužili;
149. poziva Komisijo in države članice, naj obravnavajo in spremljajo vse določbe skupne ribiške politike, ki se ne izvajajo;

Rekreacijski ribolov

150. poudarja, da je treba nujno izboljšati zbiranje podatkov o ulovu v okviru rekreacijskega ribolova; poziva Komisijo in države članice, naj v evropski okvir za zbiranje podatkov²⁰, tj. Uredbo (EU) 2017/1004, poleg vrst, ki so vključene v večletne načrte

²⁰ Uredba (EU) 2017/1004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o vzpostavitvi okvira Unije za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v ribiškem sektorju in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 199/2008 (UL L 157, 20.6.2017, str. 1).

upravljanja in za katere velja obveznost iztovarjanja, vključijo vse vrste, za katere veljajo celotni dovoljeni ulov in kvote;

151. poudarja, da so potrebni podatki za oceno vpliva rekreacijskega ribolova EU na morski ekosistem in morske biološke vire v vodah EU, vključno s podatki o prilovu neciljnih vrst, zlasti vrst, zaščiteneh s pravom EU ali mednarodnim pravom, podatki o vplivih rekreacijskega ribolova na morske habitate, vključno z občutljivimi morskimi območji, in podatki o vplivih ribištva na prehranjevalne spletke;
152. poudarja, da bi lahko rekreacijski ribolov pomembno vplival na ribje staleže; pozdravlja napredek, dosežen pri reviziji uredbe o nadzoru ribištva, in poziva države članice, naj poskrbijo, da se rekreacijski ribolov izvaja na način, ki je skladen s cilji skupne ribiške politike;

Akvakultura

153. opozarja, da je akvakultura pomembna za dolgoročno prehransko varnost in prispevanje k zadovoljevanju vse večjega svetovnega povpraševanja po hrani iz vodnega življa, opozarja pa tudi na njen prispevek k ustvarjanju rasti in delovnih mest za državljane EU, boljšemu ohranjanju ekosistemov in biotske raznovrstnosti ter bolj krožnemu upravljanju virov;
154. poudarja, da ima gojena morska hrana kot vir beljakovin za prehrano manjši ogljični odtis in da se v zvezi z njo porabi manj naravnih virov kot za kopensko živino, poleg tega pa pomembno prispeva k vzpostavitvi trajnostnega prehranskega sistema;
155. priznava, da so strateške smernice in večletni nacionalni strateški načrti pomembni za razvoj trajnostne in odporne akvakulture;
156. obžaluje, da evropska akvakultura od leta 2014 stagnira ter da je napredek pri zmanjševanju upravnega bremena in vključevanju akvakulture v pomorsko, obalno in celinsko prostorsko načrtovanje omejen;
157. poudarja, da evropska akvakultura še zdaleč ne dosega svoje polne zmogljivosti in da je stopnja odvisnosti EU od uvoza zelo visoka, saj se skoraj 75 % vse morske hrane, zaužite v EU, uvozi iz tretjih držav;
158. poziva Komisijo in države članice, naj namesto spodbujanja rasti nizkotrofične akvakulture spodbujajo rast akvakulture z majhnim vplivom na okolje, ki vključuje ne le gojenje mehkužcev in alg, temveč tudi sladkovodnih in morskih rib; zlasti poudarja, kako pomembno je gojenje rib pri oskrbi trga EU zaradi obsega zadevne uvožene tonaže (94 % v letu 2021);
159. opozarja, da velike države proizvajalke, ki niso članice EU, še naprej močno spodbujajo rast svojega sektorja gojenja rib, pri čemer je EU njihov glavni izvozni trg;
160. poziva Komisijo in države članice, naj dejavno podpirajo izvajanje revidiranih strateških smernic in večletnih nacionalnih načrtov ter spodbujajo dolgoročno trajnostnost akvakulture, pri čemer naj se ne osredotočajo le na okoljsko, temveč tudi na gospodarsko in socialno trajnostnost akvakulture v EU;

161. obžaluje, da sedanja trgovinska politika EU ne zagotavlja enakih konkurenčnih pogojev za proizvajalce iz EU in proizvajalce iz tretjih držav, ki bi sektorju akvakulture omogočili doseganje trajnostnih gospodarskih rezultatov, sektor pa bi v zameno prispeval k socialnemu in gospodarskemu razvoju regij EU;
162. opozarja, kako pomembna je akvakultura pri dolgoročni prehranski varnosti in prispevanju k zadovoljevanju vse večjega svetovnega povpraševanja po hrani iz vodnega živilja, pa tudi pri prispevanju k ustvarjanju rasti in delovnih mest za državljane EU, boljšemu ohranjanju ekosistemov in biotske raznovrstnosti ter bolj krožnemu upravljanju virov; obžaluje, da evropska akvakultura od leta 2014 stagnira ter da je napredek pri zmanjševanju upravnega bremena in vključevanju akvakulture v pomorsko, obalno in celinsko prostorsko načrtovanje omejen; poudarja, da evropska akvakultura še zdaleč ne dosega svoje polne zmogljivosti in da se 75 % morske hrane, zaužite v EU, goji v ribogojnicah zunaj EU; poziva Komisijo, naj dejavno podpira izvajanje revidiranih strateških smernic in nacionalnih načrtov ter spodbuja njihovo dolgoročno okoljsko, gospodarsko in socialno trajnostnost;
-
- ◦
163. naroči svoji predsednici, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

OBRAZLOŽITEV

Komisija je leta 2009 objavila zeleno knjigo z vizijo o prihodnosti skupne ribiške politike. S tem se je začela razprava o njeni prenovi, ki je bila sprejeta leta 2013.

Sedanja Komisija naj bi Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2022 predložila poročilo o delovanju skupne ribiške politike. Do leta 2022 bi morala oceniti skupno ribiško politiko, da bi opredelila, kako obravnavati vprašanja, ki jih sedanja politika ne obravnava zadosti, kot so socialna razsežnost, prilagajanje podnebnim spremembam in čisti oceani, ter razmisliti o njenem prihodnjem razvoju.

Namen tega poročila je zagotoviti politične smernice za vsak prihodnji pregled skupne ribiške politike. Morda ne prinaša vseh odgovorov, zastavljenih pa je nekaj vprašanj o izvajanju sedanje skupne ribiške politike, o tem, ali so sedanji cilji in orodja te politike še vedno ustrezni za reševanje sedanjih in prihodnjih izzivov, ter ali bi bilo treba nekatere vidike prenoviti, pregledati, prilagoditi ali izboljšati.

Komisija je vedno vzdrževala zdrav kritičen pogled na politiko, kar je bilo glavno gonilo za njene spremembe. Komisija bi morala še naprej spodbujati izboljšanje politike, ko in kjer je to potrebno.

Zaradi omejitev glede dolžine poročila ni bilo mogoče obravnavati vsakega posameznega vidika skupne ribiške politike, zajetega v osnovni Uredbi (EU) št. 1380/2013 o skupni ribiški politiki. Sprejeti je bilo treba odločitev.

Poročilo se zato osredotoča predvsem na ohranjanje ribjih staležev in upravljanje ribištva, pri čemer se opira tudi na posebna poročila, že sprejeta v zadnjih letih, o vprašanih, kot so največji trajnostni donos, obveznost iztovarjanja, izvajanje člena 17 skupne ribiške politike ali ribištvo v prihodnosti. Vendar tehnični ukrepi niso razviti ob upoštevanju novega zakonodajnega okvira, ki je bil nedavno sprejet.

Poročilo ne zajema akvakulture (ki jo je pravkar obravnavala posebna resolucija Evropskega parlamenta) niti trženja in predelave ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture (v okviru posebne uredbe, ki je bila sprejeta vzporedno z osnovno uredbo). Ne obravnava tudi drugih ključnih razsežnosti, kot so strukturni steber skupne ribiške politike (v skladu z uredbo o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo), nadzor (trenutno v okviru medinstitucionalnih pogajanj) ali učinki izstopa Združenega kraljestva iz EU na ribištvo EU v severovzhodnem Atlantiku (tudi obravnavano v nedavni resoluciji).

Stališče poročevalca

Ne glede na posebne ukrepe, ki jih je treba pregledati, se mora prihodnja skupna ribiška politika premakniti proč od togih in nerealističnih ciljev k pragmatičnim in dosegljivim ciljem.

V zadnjem desetletju (2010–2020) smo opazili korenito spremembo od popolnega pomanjkanja jasno opredeljenih ciljev za upravljanje ribištva do togih „političnih“ ciljev, ki so

bili hitro določeni leta 2013 (leto zadnje prenove skupne ribiške politike), pri čemer smo se zavedali, da takrat nihče ni imel vseh odgovorov na vprašanja o njihovih učinkih in praktičnem izvajanju, in smo prepustili, da se z izkušnjami preizkusi, ali lahko prinesejo rezultate ali ne. Težava je, da cilji, ki so bili dogovorjeni že leta 2013, še vedno niso doseženi v določenih rokih, ugotavljamo pa tudi, da je nekatere nemogoče doseči, druge pa zelo težko udejanjiti v praksi.

Znanstveniki priznavajo, da je izkoriščanje vseh staležev rib v morskem ekosistemu na ravni največjega trajnostnega donosa, ki smo si ga zastavili kot cilj do leta 2020, praktično nemogoče. Vseh staležev, zlasti pri ribolovu, kjer se lovijo različne vrste, ni mogoče loviti na ravneh največjega trajnostnega donosa hkrati. Tudi cilj izvajanja obveznosti iztovarjanja celotnega ulova do leta 2019, ki se sicer zdi preprost koncept, še vedno povzroča velike težave. Koncept največjega trajnostnega donosa bi bilo treba izvajati glede na praktično realnost in ob upoštevanju socialno-ekonomskih razsežnosti, razsežnosti sorazmernosti in prehranske varnosti.

To povzroča nezaupanje ribičev do politikov, saj so sprejeti ukrepi neustrezni in nimajo trdne znanstvene podlage, nezaupanje družbe, ki meni, da EU ni izpolnila dogovorjenih ciljev, pa tudi ogorčenost do ribičev, ker menijo, da ne spoštujejo zakonov.

Dvomi se v verodostojnost EU. Potrebni so realistični in uresničljivi cilji. K sodelovanju je treba pritegniti ribiče. V prihodnji skupni ribiški politiki je treba ponovno vzpostaviti in spodbujati podobo plemenite in težke ribolovne dejavnosti ribičev, zlasti ribičev EU, ki potrošnikom zagotavljajo zdravo, visokokakovostno in trajnostno hrano.

Sedanji cilji skupne ribiške politike so preveč osredotočeni na okoljske vidike. Nihče ne dvomi, da so zdravi ribolovni staleži in zaščita biotske raznovrstnosti osnovni pogoj za gospodarsko uspešen ribiški sektor, vendar pa ne smemo pozabiti dejstva, da cilj skupne ribiške politike ni zgolj razpolaganje z obilnimi ali manj prekomerno izkoriščenimi ribolovnimi viri, temveč tudi – ali predvsem – doseganje najvišje trajnostne ravni proizvodnje morske hrane, da bi zagotovili prehransko varnost ter pozitivne socialne in gospodarske donose za ribiče in obalne skupnosti. Ribiško in okoljsko politiko je zato treba uskladiti, vendar okoljski cilji ne morejo prevladati nad cilji skupne ribiške politike.

Dobro upravljanje, zgodnje posvetovanje in učinkovito vključevanje deležnikov v napredek pri odločanju so osnovne sestavine za uspešno politiko.

Zagotavljanje enakih konkurenčnih pogojev z nekaterimi tujimi flotami z nizkimi socialnimi in okoljskimi standardi, ki lovijo na istih območjih z gospodarskimi subjekti EU in tržijo svoje proizvode na trgu EU, je pri tem bistvenega pomena za konkurenčnost flot EU in proizvajalcev v akvakulturi.

Hkrati moramo zagotoviti, da bo EU v okviru svojih ukrepov za upravljanje oceanov zagovarjala interese svojih ribiških sektorjev na svetovni ravni. Zaščita in spodbujanje trajnostnega modela EU sta popolnoma združljiva in bi morala biti tesno povezana z obrambo interesov sektorjev EU.

Sektorja ribištva in akvakulture EU ter celotna vrednostna veriga morske hrane so strateški akterji zaradi svoje družbene vloge pri zagotavljanju visokokakovostne zdrave hrane potrošnikom. Postaviti jih moramo na mesto, ki si ga zaslužijo, in jih na splošno uvrstiti višje

na političnem dnevnem redu EU.

Nazadnje, najbolj oddaljene regije imajo posebne omejitve in posebne potrebe, kot je navedeno v členu 349 PDEU. Skupna ribiška politika bi morala zato upoštevati njihove posebne značilnosti in potrebe ter se jim prilagoditi.

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	24.10.2023
Izid končnega glasovanja	+: 16 -: 4 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Clara Aguilera, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Rosanna Conte, Francisco Guerreiro, Anja Haga, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Colm Markey, Predrag Fred Matić, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Marc Tarabella
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Maria da Graça Carvalho, Martin Hlaváček, Ska Keller, Gabriel Mato
Namestniki (člen 209(7) Poslovnika), navzoči pri končnem glasovanju	Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques

POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU

16	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
NI	Marc Tarabella
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Anja Haga, Colm Markey, Gabriel Mato
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Martin Hlaváček, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, Isabel Carvalhais, Camilla Laureti, Maria-Manuel Leitão-Marques, Predrag Fred Matić

4	-
ID	Rosanna Conte
Verts/ALE	Francisco Guerreiro, Ska Keller, Caroline Roose

1	0
ID	France Jamet

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani